

SKALA 2016

SKVIT

Skala 2016

Skala 2016

Založil:

Slovenski gorniški klub Skala

Uredniški odbor:

Andrej Hernec, Janez Mežan, Silvo Klemenčič, Marjan Perme, Gregor
Gomišček

Sodelavci:

Prostovoljni gorniški vodniki
in člani vseh gorniških klubov Skale

Oblikovanje priložnostnih znakov:

Andrej Kelenc – Paro

Naslovnica: Janez Mežan

Avtor fotografij s Škrlatice: France Urbanija

Fotografije so delo avtorjev prispevkov, urednikov zbornika in drugih članov
gorniških klubov.

Tisk:

Tiskarna Pleško d.o.o.

Naklada:

800 izvodov

Cena: brezplačno

December 2015

ISSN 1855-3001 (tiskana izdaja)

ISSN 1855-301X (spletna izdaja)

KAZALO

stran

Organi Slovenskega gorniškega kluba Skala.....	10
Klubi Slovenskega gorniškega kluba Skala	11
Utrinki ob 20-letnici ponovne postavitve križa na Škrlatici	13
Podelitev Kocbekovega priznanja za leto 2014	17
Dvajset let Gorniškega kluba dr. Henrik Tuma	21
Dr. Anton Jeglič, mladostni osemdesetletnik	24
65-letnica Slovenskega planinskega društva Bariloche in 55-letnica Slovenske šole Jakob Aljaž	27
Šolanje gorniških vodnikov za otroke.....	29
KOLEDAR TUR IN PRIREDITEV SKALE 2016 (januar - junij).....	32
KOLEDAR TUR IN PRIREDITEV SKALE 2016 (julij - december).....	33
Roblek (1657 m).....	35
Pohod po dolenjskih gričih.....	36
Nočno sankanje z doma pod Storžičem (1130 m).....	37
Nočni pohod ob polni luni	38
Rožnik.....	39
Ledno plezanje	40
Šmarna gora (669 m).....	41
Četrta skalaški zimski triatlon.....	42
Vrtaška planina (1462 m)	43
Mrzli vrh (1389 m)	45
Monte Rosa	46
Glinščica.....	47
Veliki vrh na Dleskovski planoti - Veži (2110 m).....	48
Velikolaške poti.....	49

Celjska koča (652 m) in Tolsti vrh (834 m)	50
Dolina Pišnice	51
Višarje (1766 m).....	52
Vremščica (1027 m).....	53
Slomškova pot	54
Iz Rabca na Skitačo	55
Kocbekovo priznanje za leto 2015	56
in tura na Dobrovlje - Tolsti vrh (1077 m)	56
Fratar (1353 m).....	57
Slavnik (1018 m)	58
Skutnik (1721 m).....	59
Veliki Koritnik (2280 m).....	60
Rzenik (1833 m)	61
Otmarjeva pot	62
Jerebikovec (1593 m)	63
Monte Pisimoni (1880 m)	64
Brodenje po reki Zali	65
Špik nad Nosom (2531 m).....	66
Jepca (1610 m)	67
Štiritisočak v Švici	68
Škrlatica (2738 m)	69
Zaplanja (2520 m)	70
Lučki dan s turo po mejah Lučke občine - 2. del	71
Kopitnik (910 m).....	72
Molička peč (1780 m) in Ojstrica (2345 m)	73
Mangartska planina.....	74
Rutarski Vršič (1699 m).....	75
Češka koča (1542 m)	76

Creta di Collinetta (2238 m)	77
Konjski špik (2239 m)	78
Mrzla gora (2203 m)	79
Špik Hude police (2420 m)	80
Četrtni skalaški letni triatlon in piknik Skale	81
Rjavca (1789 m)	82
Zajavor v grebenu Muzcev (1815 m)	83
Bohor (1024 m)	84
Debela peč (2014 m)	85
Stenica (1091 m) in Kislica - Špičasti vrh (994 m)	86
Komemoracija na Dovjem, združena s sredogorsko turo v okolici	87
Vzpon na Sabotin	88
Tradicionalno predbožično srečanje	89
Polnočnica na Nanosu	90
Ogled živih jasic v ledu	91
Klub gorskih kolesarjev Volja	92
Načrt dela Gorniškega kluba jadralnih padalcev za leto 2016	94
Navodilo za izpolnjevanje zahteve za namenitev dela dohodnine za donacije Slovenskemu gorniškemu klubu Skala	96
Pristopna izjava	97

Drage gornice in gorniki, spoštovani prijatelji gora!

Pa je zopet eno leto naokoli in seveda, pred vami je nov zbornik Skala 2016.

Občutek imam, da vsako leto hitreje mine. Zato je še toliko bolj prav, da se preteklega leta spominjamo z veseljem in zadovoljstvom, da smo naredili nekaj koristnega in tako tlakovali pot v lepšo skupno prihodnost. Pa res lahko tako gledamo na preteklo leto? Osebnostno se ne morem otresti občutka neke sivine, megle, ki se kar ne more razpihati.

A pravo nasprotje tem občutkom so spomini na trenutke v gorski naravi - peš, s kolesom, s smučmi ali na sankah. Čeprav sem kar nekajkrat malo »postokal« ob zgodnjem vstajanju, ki nekako ni bilo v skladu z vsakodnevno »udobnostjo«, ki mi je počasi zlezla pod kožo v dolini, mi urice, ki sem jih preživel v prijetni družbi, ostajajo lep spomin in dajejo energijo ter notranji mir za naprej. Spomnim se tudi prijetnih srečanj, nasmehov, tehtnih pogovorov in lepih pogledov na igro narave. Še posebno se mi je vtisnila v spomin radost ob srečanju prijatelja pod steno Skrlatice, ki mu lani ni bilo dovoljeno stopiti na njen vrh zaradi spletka v dolini.

Zato vam tudi tokrat ponujamo lep izbor izletov v naravo, v zanimive in lepe predele Slovenije in tujine. Vabimo vas v dobro družbo pod vodstvom vodnikov in drugih članov gorniških klubov Skale, ki so izlete izbrali in jih bodo vodili iz idealizma in ljubezni do sočloveka in narave. Srčno si želim, da se bomo veselili tudi družbe otrok. Preživeli bomo veliko lepih ur v gorah, se veselili osvojenih vrhov in prijetne družbe, pa tudi samote in tišine. V prihajajočem letu je tudi zadnji čas, da dokončamo skalaški pristop. Čeprav statusa Aljaževega stolpa in Slovenskega planinskega muzeja na žalost še vedno ostajata težko rešljivi uganki, pa se je ob prihodu novega župana in podžupana v Kranjski gori premaknilo pri ureditvi zavarovanih plezalnih poti v Mojstrani, ki jih skalaši že dalj časa želimo in napovedujemo. Dve zavarovani poti sta praktično že urejeni, njuna otvoritev bo prihodnjo pomlad. To je, ob možnosti lednega plezanja v Mlački, nadaljnji korak k zaokroženju ponudbe gorniških aktivnosti v Mojstrani. Tako Mojstrana, ob postavitvi Slovenskega planinskega muzeja, zopet prevzema vlogo v slovenskem planinstvu, gorništvu in alpinizmu, ki jo je nekoč že imela in ki ji, ne nazadnje po njeni geografski legi, tudi pripada. Iskrene čestitke in zahvala obema v imenu vseh skalašev!

Skalaši verjamemo, da nas gore učijo biti načelen, tovariški, odkrit in pošten, spoštljiv do drugih in biti pozoren tudi na argumente, ki nam dostikrat niso po volji. Učijo nas premagovati na videz nepremagljive težave in nas težavam navkljub navdajajo z optimizmom in notranjim mirom! In menimo, da so te lastnosti še kako potrebne, da odpihnemo »dolinsko« sivino in preračunljivost v nam vsem tako ljubi domovini!

Program smo v preteklem letu večinoma izpolnili in večjih nezdod ni bilo, predvsem po zaslugi gornških vodnikov ter pametnih udeležencev izletov. Zato se tudi tokrat zahvaljujem vsem vodnikom in članom gornških klubov Skale, ki delujejo od Soške do Savinjske doline, pa tudi klubom, ki gojijo posamezne oblike gornštva, kot so turno smučanje, gorsko kolesarjenje, sankanje ali padalstvo, za izvedbo izbranih tur. Še posebej se zahvaljujem mag. Andreju Hernecu in Janezu Mežanu za njun prispevek pri pripravi tega zbornika.

Dovolite mi, da se tudi ob tej priliki v imenu vseh skalašev in drugih udeležencev gornških tur, iskreno zahvalim vsem našim donatorjem in sponzorjem, še posebno Krki, d.d., tovarni zdravil Novo mesto in Zavarovalnici ERGO, podružnici v Sloveniji. Ponovno poudarjam, da bi brez njih, kljub izredno skromnemu proračunu in popolnoma prostovoljnemu delu, težko shajali. Zahvaljujem se tudi Slovenski vojski, ki je bila ponovno pripravljena na podpis pogodbe o medsebojnem sodelovanju s Skalo. Prosil pa bi tudi vse davčne zavezance, da 0,5% svoje dohodnine, ki jo lahko namenijo kot donacijo za financiranje splošno-koristnih namenov, namenijo Slovenskemu gornškemu klubu Skala – zvezi gornških klubov (navodila s formularjem so natisnjena na koncu zbornika).

Vabim Vas tudi, da si ogledate spletne strani Skale (www.sgk-skala.si) in njenih klubov - v upanju, da bo vsak, ki sta mu narava in gorski svet blizu, pri nas našel nekaj zase in se slej ko prej tudi včlanil v enega izmed klubov.

Z gornškimi pozdravi in v upanju na številne skupne poti in varen korak,

dr. Gregor Gomišček,
predsednik

Slovenski gorniški klub Skala – zveza gorniških klubov

naslov: Slovenska 55 c, 1000 Ljubljana

e-pošta: info@sgk-skala.si
spletne strani: www.sgk-skala.si

davčna številka: 94156590
matična številka: 1202898
TRR: SI56 0222 2009 1003 417

datum ustanovitve: 2. februar 1921
datum ustanovitve po Zakonu o društvih: 23. junij 1997

Organi Slovenskega gorniškega kluba Skala

(izvoljeni na skupščini Skale 13. decembra 2013)

Upravni odbor

predsednik:	Gregor Gomišček
podpredsednik:	France Sevšek (TK Gora)
podpredsednik:	Mitja Šavli (GK Gornjesoške doline)
član:	Janez Mežan (GK Limberk)
član:	Bojan Pograjc (GK Dr. H. Tuma)
član:	Anton Žunter (GK Savinjske doline)
dodatni član:	Vladimir Cindro (Klub gorskih kolesarjev Volja)
tajnik in blagajnik:	Marjan Perme (GK Limberk)

Nadzorni odbor

predsednik:	Darko Korbar (Klub gorskih kolesarjev Volja)
član:	Aljoša Belingar (TK Gora)
član:	Andrej Hude (GK Karavanke)
član:	Tomaž Mis (GK Jakob Aljaž)
član:	Jožef Poje (GK Jadrlnih padalcev)
dodatni član:	Andrej Hernec (GK Limberk)

Častno razsodišče

predsednik:	France Urbanija (GK Jakob Aljaž)
član:	Alojz Gašperčič (GK Gornjesoške doline)
član:	Franci Jesenik (GK Karavanke)
član:	Silvo Klemenčič (GK Dr. H. Tuma)
član:	Bojan Okrogar (GK Savinjske doline)
dodatni član:	Janez Kocjan (GK Jadrlnih padalcev)

Častno predsedstvo

Anton Jeglič (predsednik)
Dinko Bertoncej
Metod Humar [†]

Klubi Slovenskega gorniškega kluba Skala

(naslov, elektronski naslov, spletna stran, predsednik, tajnik, račun)

1. **GK dr. Henrik Tuma**, Kolodvorska 18a, 1000 Ljubljana, 01 4322191
Silvo Klemenčič, 041 295 264, info@rick.si
Jože Bernik, 031 578 924, joze.bernik@gmail.com
TRR št.: SI56 0222 2001 4831 742
2. **GK Savinjske doline**, Luče 106, 3334 Luče
gorniski_klub.luce@t-1.si
Tonč Žunter, 031 333 776, tonc.zunter@siol.net
Bojan Okrogar, 031 382 295, bojan.okrogar@hotmail.com
TRR št.: SI56 9067 2000 0453 536
3. **Turni klub Gora**, Žaucerjeva 18, 1000 Ljubljana
tkgora@turni-klub-gora.si, www.turni-klub-gora.si
France Sevšek, 041 557 029, france@turni-klub-gora.si
Igor Jenčič, igor.jencic@ijs.si
TRR št.: SI56 0317 1100 0441 817
4. **GK Jakob Aljaž**, Cesta komandanta Staneta 12, 1215 Medvode
gorniki@yahoo.com, www.geocities.com/gorniki/gorniki.html
Tomaž Mis, 041 368 956, tomaz.mis@evj-kabel.net
Toni Kuzele, 040 761 862, toni.kuzele@si.bosch.com
TRR št.: SI56 0202 1009 1949 510
5. **GK Karavanke**, Seljakovo naselje 48, 4000 Kranj
Andrej Hude, 031 351 536, hude_a@yahoo.com
Franci Jesenik, 04 533 37 45, ivo.jesenik@gmail.com
TRR št.: SI56 6100 0000 6449 198
6. **GK Gornješoške doline**, Čezsoča 112 A, 5230 Bovec
Mitja Šavli, 031 325 938, dorica.savli@gmail.com
Anton Štrukelj, 031 601 980, strukelj.anton@gmail.com
TRR št.: SI56 0475 3000 1344 615

7. **GK Limberk**, Taborska 1, 1290 Grosuplje
kontakt@limberk.si, www.limberk.si
Janez Mežan, 041 395 001, janezmezan@gmail.com
Samo Butkovič, 041 621 801, butkovic@siol.net
TRR št.: SI56 0202 2005 2801 037
8. **GK Vrhnika**, Tržaška 25, 1360 Vrhnika
Peter Mausar, 031 354 788, peter.mausar@siol.net
9. **Klub gorskih kolesarjev Volja**, Postojnska, 1000 Ljubljana
kgkvolja1@kgkvolja.si, www.kgkvolja.si
Vladimir Cindro, 041 424 868, vladimir.cindro@ijs.si
Andreja Butina, 051 825 072, andreja.butina@ijs.si
TRR št.: SI56 0201 0025 4561 528
10. **Gorniški klub jadrlnih padalcev**,
Češnjice pri Zagradcu 50, 1303 Zagradec
gkjp2012@yahoo.com, <http://gkjp2015.wix.com/home>
Stanislava Poje, 031 573 900, slavka.poje@guest.arnes.si
Janez Kocjan - JanKo, 031 333 042, jankoc@yahoo.com
TRR št.: SI56 9067 2000 0807 974 pri PBS
11. **Klub gorskih sankalcev** (v ustanavljanju)
Iniciativni odbor: Denis Glavič - Cindro, 041 431 153
Julij Ulčar, Anja Gomišček
12. **Gorniški klub v Vipavski dolini** (v ustanavljanju)
Iniciativni odbor: Bogdan Ambrožič, 040 847 863,
Gregor Gomišček

Utrinki ob 20-letnici ponovne postavitve križa na Škrlatici

V sestavku avtor, ki je kot eden izmed 15 udeležencev (Peter Berglez, prof. Harald Draušbaher, dr. Gregor Gomišček, Jana Grohar, Janez Grohar, Metod Humar, dr. Tone Jeglič, dr. Stanko Klinar, Stanko Kofler, Jožica Milavec, Andrej Šarc, France Urbanija, Slavko Zalar, dr. Angelca Žerovnik, dr. Marko Žerovnik) sodeloval pri ponovni postavitvi križa na Škrlatici, opisuje dogodke iz njegove perspektive. Manj subjektiven pristop lahko najdete v opisu Stanka Klinarja v Planinskem vestniku (Stanko Klinar, Planinski vestnik, september 1996, 369-373). Slike ponovne postavitve križa na Škrlatici so na notranji strani ovitka.

»Grega, ali boš v Mojstrani? Ali bi pomagal pri postavitvi križa na Škrlatici?« me je nekega poletnega dne nepričakovano poklical, niti se ne spomnim več dobro, ali France Urbanija ali Metod Humar. Takrat sem bil namreč še zaposlen na Dunaju, a sem bil na dopustu v Mojstrani. Štel sem si v čast, da bi lahko sodeloval pri ponovni postavitvi skalaškega križa, saj sem vedno menil, da je samovoljno rušenje katerekoli stvari, še posebno, če se storilci skrivajo in nočejo stati za svojimi dejanji, čudno početje. Seveda pa se mi je zdelo to dejanje še toliko bolj problematično, saj je bil križ porušen v časih »kulturnega boja« komunistične oblasti. Na drugi strani pa sem bil do svoje udeležbe zadržan - na Dunaju sem sicer precej tekkel, a po ravnem in nisem vedel, ali sem sposoben nositi težka bremena po gorah, še posebno takih kot je Škrlatica. Poleg tega so me v tistih časih boleli kolki in si nisem želel prevelikih obremenitev. Seveda mi je žena »prepovedala« moje sodelovanje, češ, imaš tudi dveletnega otroka. A veselje in želja, da mi je dano sodelovati pri ponovni postavitvi križa v prvotno obliko, je bila odločujoča. »Ne kompliciraj, saj bom samo nekaj malega pomagal nositi!«, sem pomiril ženo in z veseljem potrdil svojo udeležbo.

Pobrali so me v Mojstrani, bilo je turobno jutro in megle, ki so se vlekly po pobočjih okoli Mojstrane, niso obetale ravno prijetnega dne. A vsaj začelo se je, sem pomislil. Na poti v Vrata se je hudo ulilo, tipična ploha, ob kateri niti ne pomisliš, da bi kje hodil... A ko smo se pripeljali v Vrata, ni več padalo. Na hitro smo se pozdravili, nekatere udeležence sem videl prvič. A ni bilo veliko časa, iz Aljaževe kapele so pod Metodovo taktirko že zlagali dele križa. Prevladalo je namreč mnenje, da poskusimo dele križa prenesti čim višje, mogoče celo do Bivaka IV, če ne bo že prej začelo preveč padati

– da bo potem drugič lažje. Različnih delov je bilo zelo veliko, vsaj v primerjavi z nami. In resnično, izkazalo se je, da, če bi manjkal samo eden od nas, ne bi mogli vsega prenesti! In tako je meni »pripadel« prečni del križa – adijo kolki, sem pomislil, a za križ je vredno potrpeti in nekaj tvegati. Še dobro, da sem vzel svoj največji nahrbtnik, »moj« del sem ravno na tesno spravil vanj, osebne stvari pa sem spustil v cev, ki je štrlela še slabega pol metra iz nahrbtnika. Kratka molitev in prošnja za varno pot, skupinska slika in že smo krenili, vsak s svojim delom križa in svojimi mislimi.

Spomnim se, da sem, ko smo še hodili v od naliva premočenem podrastju proti prvi resni strmini na naši poti, opazoval Toneta Jegliča in pomislil, da je res dobro, da je med nami, saj je s svojo visoko sloko postavo bil edini, ki se mu velik kovinski obroč, ki služi kot opora prečnim delom križa, ni opletal med nogami in ga je zato lažje spravil skozi to podrast. »Harva, harva! Lepo počasi!« sem slišal Metoda, ko sem ves preznojen in zadihan po prvi resni strmini hodil mimo počivališča z lepim razgledom na triglavsko steno. Bil sem mu neskončno hvaležen za njegov preudaren, enakomeren tempo, s katerim se še sedaj lotevam začetka poti na Škrlatico. Seveda, France ga ni »zdržal«, čeprav je nosil osrednji, najtežji del križa, in zmenili smo se, da nas počaka pri bivaku. Pot je ob Metodovih zgodbah, kako se je kljub astmi »prebil« skozi zdravniški pregled pred odpravo na Himalajo in ob njegovih spominih na srčni infarkt in okrevanje, kar hitro minevala. Bilo je oblačno, a nekajkrat so se posamezni sončni žarki prebili skozi oblake. Spomnim se podobe križa na nebu, ki jo je zarisal en tak žarek vzhajajočega sonca in smo jo opazovali s cvetočega travnika nad gozdno mejo v smeri proti Karavankam - France je to igro narave s svojim fotoaparatom zelo lepo ujel za vse večne čase.

Spraševal sem se, zakaj moramo ponovno postavljati skalaški križ - dejanje, ki bi ga morali zaradi dolga do narodne vesti in do skalašev storiti že zdavnaj - v slogu državljanske nepokorščine, po vzoru Mahatma Gandhija. Križ, ki so ga skalaši postavili daljnega leta 1934 ob strinjanju vseh političnih in nazorskih struj gornikov, tudi komunistov, da bi izpolnili obljubo preminulega tovariša in je kot tak predstavljal tudi simbol tovarištva. Zakaj po več kot pet letih v samostojni Sloveniji prihaja še vedno do sprenevedanja »demokratične« države? Ali se ne zavedajo dolga do svojih predhodnikov? Ali so res tako ozki ali pa le branijo svoje interese?

Kar naenkrat smo se znašli pri bivaku – in ker dežja še ni bilo in smo se počutili še dovolj pri močeh, smo sklenili pot nadaljevati do stene pod Škrlatico, v upanju, da nam bo vreme še naprej naklonjeno. Tam naj bi se

počakali in domenili, kako naprej. Na poti proti steni pa so se začeli kazati prvi znaki utrujenosti, a srečno naključje je hotelo, da nas je dohitel par s Češke, ki sta nas začudeno spraševala, kaj nosimo. Ko smo jima razložili, sta se z veseljem ponudila, da nam pomagata...

Vreme je postajalo vedno bolj neprijazno in bil sem po svoje vesel, da se bomo pod steno obrnili. A glej ga zlomka, ko smo prišli do tja, ni bilo ne duha ne sluha o Francetu in Slavku Zalarju. Spogledali smo se in kaj smo hoteli – šli smo naprej za njima! S tega dela poti mi je v spominu ostalo pozvanjanje kovine, ki je udarjala ob skale. Pa tudi pogled na Andreja Šarca in Stanka Koflerja, ki sta bila nad menoj v strmeh, s klini posejanem kaminu. Vsak od njiju je v nahrbtniku nosil del cevi, ki je gledal iz nahrbtnika in s svojimi več kot dvajsetimi kilogrami opletal z ene strani na drugo ter udarjal v steno. Samo za hip me je spreletela misel, da nobeden od nas ne bo ostal živ, če gre kaj narobe. In spomnil sem se ženinih besed, da imam majhnega otroka! A nekako smo preplezali ta kamin in se zbasali tudi skozi ozko grlo nad vodoravno, s klini nabito ploščo.

Na vrhu je bilo že megleno in dokaj mrzlo, kristalčki vode so plesali divji ples ob zavijanju vetra. Kar najhitreje smo sestavili križ. Potrebno pa ga je bilo še postaviti in nato spojiti z osnovnim delom, ki sta ga vkopala in zabetonirala že pred nekaj tedni Metod in Stanko. Največji problem in nevarnost nas je pričakala ob postavljanju križa v navpično lego. Bolj ko smo dvigovali šestmetrski križ, manj ljudi ga je lahko držalo. Varovati smo ga nameravali tudi z vrvmi, a glej ga zlomka, veter je pihal ravno iz smeri, kjer zaradi prepadne stene nismo mogli stati, da bi držali vrv. Tako smo se ob dvigovanju vsi zavedali, da bo en sam večji sunek vetra preobrnil še nepritrjen križ in poškodoval ali celo potegnil katerega izmed nas v prepad. Zato so se ti trenutki vlekli v neskončnost, še posebno, ker položaja lukenj za spojitve na križu nismo mogli takoj ujeti s tistimi na podstavku. A resnično neverjetno - v tistih nekaj najbolj usodnih trenutkih, ko smo nepritrjen, pokonci postavljen šestmetrski križ vrteli okoli njegove lastne osi le dober meter od več sto metrskega prepada, je veter popolnoma prenehal pihati. Še več, ko smo z maticami uspeli pritrditi križ na podstavek in smo se končno lahko oddahnili, je ponovno narasli veter razpihnil oblake in rahel sončni žarek se je prebil skozi meglo in za trenutek obsijal na novo postavljeni križ.

Seveda ni bilo časa za kakšno slavlje, zaradi vedno slabšega vremena smo se hoteli čim prej umakniti z gore, ki nam je bila do sedaj resnično naklonjena. Vsi zadovoljni in okrepcani z dobrotami Jožice Milavec smo hiteli proti dolini. Kljub stalni grožnji, dežja ni bilo. Sto metrov pred

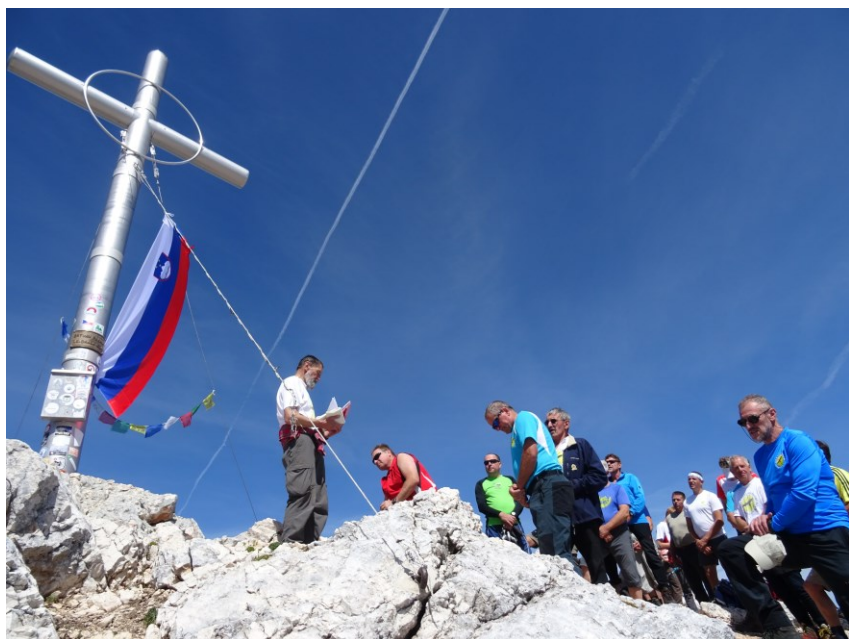
Aljaževim domom pa se je zgodilo – ravno še toliko časa smo imeli, da smo se lahko skrili v domu pred nalivom, ki bi nas premočil do kože. Na suhem, pod varno streho sem šel do Franceta in ga vprašal, zakaj nas pod steno Škrlatice ni počakal, kot smo bili dogovorjeni. Kratko mi je odgovoril: »Potem bi začeli razpravljati in danes križ najbrž ne bi stal!« Oba sva se zadovoljno nasmehnila.

Dodatek:

Čeprav je avtor po osnovni izobrazbi fizik in kot naravoslovec verjame v razlago naravnih pojavov, mu opisani dogodki in spomini na njih presegajo ta okvir. Dodatno podkrepitev za tako razmišljanje je dobil, ko je prebral sestavek o prvi postavitvi skalaškega križa na Škrlatici. Avtor opisuje, da je bilo tudi takrat slabo vreme, a tisti trenutek, ko je bil križ postavljen, je sonce za hip prodrlo skozi oblake...

Pa tudi bolečine v kolkih so izginile!

Gregor Gomišček

Podelitev Kocbekovega priznanja za leto 2014

Kocbekovo priznanje za leto 2014 sta prejela **Bojan Okrogar in njegova pokojna žena Lojzka.**

Za uvod v podelitev Kocbekovega priznanja je Gorniški klub Savinjske doline, Luče pripravil turo na Savinjsko sedlo. Slovesna podelitev Kocbekovega priznanja je potekala v Logarski dolini pri planinskem domu ob Kocbekovem planinskem obeležju.

Tonč Žunter je v uvodnem nagovoru poudaril, da smo gorniki pač ljudje, ki po planinskih poteh hodimo z ljubeznijo in posebno vrsto pobožnosti. Lahko bi celo rekli, da smo neke vrste božjepotniki, saj so poti po gorah podobne božjim potem. Oboje namreč vodijo v neznano in skrivnostno. Navzven in navznoter in nikjer jim ni konca. Gore, ki jih imamo tako radi, so simbol višine. Človek se ob njih ozira k nebu in poskuša preko njih potipati v večnost. Pripovedujejo nam, da onkraj človekove pritlehnosti in politične zatohlosti, ki smo ji priča v zadnjih letih, obstaja še drugačen svet, svet poguma, poštenja in odličnosti, svet, ki je toliko lepši, kolikor višje se vzpenjaš. In ko na teh poteh, po gorah in skozi življenje, dosežemo vrh, od koder pogled in razgled seže v šir in dalj in od koder lahko budno in dovolj

modro oko zasluti tudi smisel, se za trenutek zavemo, da vrh sploh ni cilj in da nas čaka še pot navzdol, ki je mnogokrat težja od vzpona. Še zlasti pa nam je potrebno spoznanje, da je pametno stopiti s plina in upočasniti korak. Tako bomo sicer potovali počasneje, zato pa bomo na poti bolj uživali.

V nadaljevanju podajamo vsebino listine (Kocbekovega priznanja) z obrazložitvijo priznanja:

SLOVENSKI GORNIŠKI KLUB SKALA **- krovna organizacija slovenskih gornikov -**

ohranja tradicijo velikih mož slovenskega gorništv. V Savinjsko-kamniškem alpskem svetu se mednje uvršča predvsem Fran Kocbek, idealist, neumorni vodnik gornikom njegovega časa in vzornik generacijam, ki mu sledijo. Ko poskušamo biti vredni njegovega spomina, vemo, da to lahko dosežemo le v povezavi z gorniki celotne naše domovine, ki jim je pri srcu gorski svet. Pomemben korak k temu cilju je bil storjen 26. 4. 1997, ko smo na Knezovi domačiji v Robanovem kotu podpisali listino o ustanovitvi krovne organizacije SKALA.

Danes, ponovno zbrani, se oziramo na prehojeno pot. V posebno čast in veselje nam je, da za vizionarsko in požrtvovalno delo, za številne spodbude in vzor vztrajnosti na poti k skupnemu cilju - tudi na simbolni ravni - v krog naših vzornikov uvrstimo idealista sedanjega časa

Bojana Okrogarja in njegovo pokojno ženo Lojzko.

Bojan in njegova pokojna žena Lojzka sodita med ustanovne člane Gorniškega kluba Savinjske doline, Luče in med izstopajoče osebnosti naše krovne organizacije Skala. Žal je nesreča v Triglavskem pogorju, ki se je pripetila 4. oktobra 2014, terjala Lojzkino življenje. Zato naj to posthumno priznanje pomaga ohranjati spomin na vse, kar je ob Bojanu storila za gorništv. in tudi zahvalo za vse tiste prijetne ure, ki smo jih z njo preživeli. Njuni gorniški podvigi so posegli ne le v domače slovenske gore, obšla sta tudi veliko švicarskih, italijanskih in avstrijskih vrhov. Pot ju je večkrat vodila v Himalajsko pogorje, v južnoameriške Ande, kjer velja posebej omeniti njuno udeležbo obiska tam živečih Slovencev, ki razvijajo gorništv. v Bariločah, pa v naravne parke in gore Združenih držav Amerike. Tudi doma sta bila izredno vneta in vztrajna udeleženca pohodov, ki jih pripravlja Skala. Bojan je številne organizirane pohode, ki smo jih skalaši opravili v okviru letnih programov, tudi vodil. Te pohode je Bojan vedno

zelo skrbno pripravil in zanje poleg gorniških izkušenj vselej oskrbel tudi ustrezno dokumentacijo. Na manj znanih in uhojenih poteh je njegovo geodetsko znanje pomagalo najti smeri, ki so sodelujočim omogočale varno udeležbo. Posebej je pazil tudi na to, da na poteh niso bile prezrte točke, ki nudijo dober razgled na prehojeno okolico. Že več let sodeluje pri izdelavi letnih pohodniških programov in je znan po natančnosti, redoljubnosti in izvirnih idejah. Posebej je treba omeniti njegov korekten in prijazen odnos do sodelavcev v društvu in krovni organizaciji. Nekonfliktnost je zanesljivo ena od prijetnih lastnosti, ki v skupinskem delu zagotavlja tvornost in učinkovitost. In jo je Bojan vnesel v našo družčino kot njegov posebni prispevek.

V imenu odbora za podelitev Kocbekovega priznanja, pa tudi vseh ostalih gornikov, se Ti iskreno zahvaljujemo za vse dosedanje delo in v prepričanju, da boš tako tudi nadaljeval, podeljujemo Tebi in pokojni Lojzki

Kocbekovo priznanje za leto 2014

Podeljeno v Logarski dolini 16. maja 2015

Predsednik Slovenskega gorniškega kluba Skala - zveze gorniških klubov
dr. Gregor Gomišček

Predsednik Gorniškega kluba Savinjske doline, Luče
Tonč Žunter, dr. med.

Dvajset let Gorniškega kluba dr. Henrik Tuma

V zborniku pohodov Skala 2015, ki je izšel decembra 2014, smo napovedali, da v letu 2015 praznujemo dvajset let GK dr. Henrik Tuma in sicer v letu, ko zaznamujemo tudi 80 let od smrti našega vzornika dr. Henrika Tume in 120 let postavitve Aljaževega stolpa na Triglavu.

Proslavo, na katero smo se pripravljali skozi petmesečno obdobje, smo izvedli 8. oktobra 2015 v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. Povabljeni člani in gostje so povsem napolnili dvorano SSK. Celotno prireditev je prevečalo praznično in domoljubno ozračje. Že uvodna himna, katere dve kitici smo vsi v dvorani zapeli, je bila znak za slovesen začetek prireditve.

V kulturnem programu, ki ga je večkrat moderirala Katarina Culiberg, so nastopili dramski umetnik in pesnik Tone Kuntner, pevec in kantavtor Aleksander Mežek, citrar Tomaž Plahutnik in Ljudske pevke KD Domžale. Njihovi nastopi, ki so poudarjali ljubezen do rodne grude in slovenstva, so bili z navdušenjem sprejeti. Slavnostni govornik dr. Anton Jeglič je orisal nastanek našega najstarejšega gorniškega kluba in se spomnil tudi predvojnih skalašev in njihove vloge. Še en dosežek smo predstavili na proslavi. V sozaložbi z Založništvom Jutro je GK dr. Henrik Tuma izdal knjižico svojega člana dr. Toneta Strojina Doživljanje narave. O njej je avtor na proslavi tudi spregovoril.

Vrh proslave je bila podelitev priznanj in spominskih plaket. Devet ustanoviteljev kluba, ki so klubu zvesti vseh dvajset let, je prejelo priznanja in spominske plakete in sicer:

- dr. Anton Jeglič, mag. Bojan Pograjc in dr. Gregor Gomišček za ustanovitev kluba, predsedovanje klubu ter dvajsetletno zvestobo in sodelovanje;
- dr. Jana Gomišček, dr. Sergej Gomišček, Janez Janša, Jožica Milavec za ustanovitev kluba ter dvajsetletno zvestobo in sodelovanje v klubu;
- dr. Angelca Žerovnik, dr. Marko Žerovnik za ustanovitev kluba ter dvajsetletno zvestobo in predavateljsko vlogo.

Ciril Magajne, Hugo Šekoranja, dr. Ivan Vivod so prejeli priznanja in spominske plakete za izjemno podporo klubu. Priznanja in spominske plakete so prejeli še: Tone Kuntner za krepitev duha gornišstva in domoljubja z izvirnimi nastopi, dr. Tone Strojina za avtorska dela o dr. Skala 2016

Henriku Tumi, Andrej Šarc za dolgoletno nesebično in predano delo v klubu, Janez Zupan za avtorstvo zbirke Pesmi življenja in za donacijo knjižnega prvenca.

Spominske plakete so prejeli: Harald Draušbaher kot snovalec znaka kluba, Stane Kodrič kot sozaložnik, Tone Kompare za uporabo Finžgarjeve galerije, Barbara Živčič za računalniško oblikovanje, organizacijska skupina za proslavo: Jože Bernik, Katarina Culiberg, Miha Geršak, Martin Janžekovič, Silvo Klemenčič in Samo Zupančič.

Plaketo in knjigo Doživljanje narave je prejel Svetovni slovenski kongres. Plaketo in knjigo našega člana Janeza Zupana Pesmi življenja so prejeli nastopajoči: Tone Kuntner, Aleksander Mežek, Tomaž Plahutnik in Ljudske pevke iz KD Domžale. Lektorici Marjeti Humar smo v zahvalo podarili knjigo Doživljanje narave. To knjigo smo podarili tudi predstavnikom gornjskih klubov in tajniku SGK Skala.

Naša proslava je pokazala, da s skromnimi sredstvi lahko uresničimo zahteven projekt, ki nas hrabri in spodbuja za delo tudi v prihodnje.

Silvo Klemenčič

*Pesem Slovenka sem, ki so jo zapele Ljudske pevke iz Domžal,
je vnela domoljubna čustva auditorija.*

Dr. Anton Jeglič, slavnostni govornik

Katarina Culiberg, povezovalka programa

*Priznanje Janezu Janši in dr. Angelci Žerovnik
za ustanovitev kluba in dvajsetletno zvestobo.*

*Priznanje Jožici Milavec za ustanovitev kluba, dvajsetletno zvestobo in sodelovanje
in Hugu Šekoranji za izjemno podporo klubu.*

Dr. Anton Jeglič, mladostni osemdesetletnik

Dr. Anton Jeglič je v letu 2015 dopolnil osemdeset let. V spodnjem sestavku je kratek opis njegovega dosedanjega plodnega in zanimivega življenja. Čestitamo!

Rojen je bil daljnega 29. maja 1935 v Ljubljani. In to, po mojem osebnem mnenju, s svojeglavo naravo. Že kot dvanajstletni mladenič si je namreč »sposodil« mamino vrv za obešanje perila in jo kar sam mahnil v Triglavsko steno. V slovenski smeri si je celo upal »soliti pamet« starejšim in izkušenejšim plezalcem, na njihovo veliko zgražanje, a upoštevali so njegov nasvet...

Potem so se kar vrstili uspešni podvigi še zelo mladega alpinista s soplezalcem Alešem Kunaverjem: pri šestnajstih letih že preplezan Čopov steber, ponovitev Slovenskega stebra s Kunaverjevimi kamini, pa prvenstvena smer v Debeli peči in preplezani smeri Peters-Harringer in Schober-Kleissel v ostenjih Wettersteina, ocenjeni s tedaj v Evropi najtežjo oceno VI (in VI-).

A glej ga zlomka, ko bi večina, ki je prišla na tako visok nivo plezanja, vsaj začasno zanemarila druge stvari v življenju in se posvetila predvsem alpinizmu, je Tone sprejel drugačno odločitev – raje se je posvetil študiju. In to ga uvršča med tiste slovenske gornike in alpiniste, ki so se zavedali pomembnosti osebnega razvoja tudi na drugih področjih in so to usklajevali in dopolnjevali z gorništvom. Med te nedvomno sodijo tudi dr. Julius Kugy, dr. Henrik Tuma, dr. Klement Jug, pa tudi dr. France Avčin in Jakob Aljaž.

Predvsem dr. Avčin je pomembno vplival na Tonetovo akademsko kariero. Na Fakulteti za elektrotehniko Univerze v Ljubljani se je pri njem zaposlil kot asistent in kasneje postal redni profesor na tej fakulteti. Tudi na Tonetovi znanstveno-raziskovalni poti je zaznati njegov »svojeglav« pristop – njegovo energijo je posvetil tudi raziskovanju na področju bioenergije, področju, ki je bilo s strani uradnih, »resnih« znanstvenikov označeno za neznanstveno in neprimerno. A osebno sem prepričan, da bo čas potrdil njegovo vizijo in da bodo te raziskave zelo pridobile na pomenu. Čas namreč neusmiljeno zahteva odgovore na zanimiva in za človeka pomembna vprašanja!

Seveda njegova alpinistična kariera v tem času ni počivala, naj omenim prvenstveni zimski vzpon na Mt. Kenyo in prvenstveno smer v Črnih lopah, pa legendarni prvi zimski vzpon preko smeri Prusik-Szalay v triglavski steni, drugo odpravo na Trisul, prvi resni poskus v Sfingi ter drugo ponovitev stebra Dedca. Njegove alpinistične izkušnje, ljubezen do gora in poklicna pot so ga, izoblikovale v nekoga, ki bi bil zelo primeren za prevzem različnih nalog v planinski organizaciji - a zopet, podal se je na uradno »neprimerno in nesprejemljivo« pot ustanavljanja gorniškega kluba.

Bil je ustanovitelj in tudi prvi predsednik Gorniškega kluba dr. Henrik Tuma in kasneje, ko se je ustanovil Slovenski gorniški klub Skala – zveza gorniških klubov, postal tudi njegov predsednik. Po dveh mandatih kot predsednik Skale, kar je omejitev v statutu Skale, je postal predsednik Častnega predsedstva Skale, v katerem najdemo imeni kot sta g. Dinko Bertonec in g. Metod Humar. Bil je tudi ustanovitveni član Turnega kluba

Gora in ustanovitelj ter eden najbolj aktivnih članov gorniškega kluba, ki deluje v njem tako ljubem Posočju – Gorniškega kluba Gornjesoške doline.

Poleg številnih aktivnosti v okviru gorniških klubov, je bil Tone tudi eden izmed pobudnikov ponovne postavitve skalaškega križa na Škrlatici in aktiven pri njegovi postavitvi. S tem je tudi izpolnil obljubo, ki jo je dal Marjanu Prevcu pred davnimi leti po debati na alpinističnem odseku. Pri iskanju ostankov porušenega skalaškega križa v SZ steni Škrlatice je celo preplezal prvenstveno smer in kasneje vodil ureditev stojšč za spust po kaminih v tej steni. Z njegovo pomočjo smo tudi »rešili« večino razbitih kosov križa, ki so sedemdeset let ležali razkropljeni in delno zasuti v tej steni in po meliščih pod njo.

Tudi v akademski karieri se ni izneveril svoji poti. V času, ko se večina slovenskih izobražencev ni hotela politično izpostaviti, je Tone prevzel vlogo predsednika Univerzitetnega foruma in bil državni sekretar na Ministrstvu za znanost. Bil je tudi svetnik v Mestnem svetu Mestne občine Ljubljana, kjer je, v skladu s svojim značajem, nadaljeval svoje delo za boljšo družbo.

A tudi vse to zahtevno delo ga ni odtegnilo od gora. Kot dokaz lahko navedem samo, da je pri 65 letih preplezal Raz mojstranških veveric v Sfingi, strah vzbujajočo smer v triglavski steni. Spomnim se tudi številnih tur, ko nas je kot vodnik brez omahovanja, s preudarnim korakom vodil po odljudnih, a čudovitih ktičkih trentarskih gora ter nepozabnih plezalskih vzponov po različnih smereh triglavske stene.

Ko gledam na Tonetovo življenjsko pot, si želim, da bi bilo v Sloveniji več »svojejavnih« ljudi, ki bi se upali izstopati in s svojo izobrazbo tudi znali spreminjati, pa tudi več tistih, ki bi znali takim »svojejavcem« prisluhniti! Prepričan sem, da bi se »dolinska megla« hitreje razpihala.

Zato, dragi Tone, najlepša hvala in še na mnoga leta!

Gregor Gomišček

65-letnica Slovenskega planinskega društva Bariloche in 55-letnica Slovenske šole Jakob Aljaž

Avtor sestavka je bil pobudnik in organizator prve »odprave« skalašev v Argentino, ki smo jo vsi udeleženci ohranili v najlepšem spominu, saj smo med drugim pod izjemnim vodstvom rojakov iz Bariloč osvojili čudovite andske vrhove. Ob tej priliki smo tudi prisostvovali otvoritvi bivaka (Bivak Slovenija) pod Cerro Capilla (2958 m), kjer so rojaki iz Argentine postavili križ, ki zelo spominja na skalaški križ na Skrlatici.

Avtor ta sestavek razume tudi kot spodbudo in vabilo, da se z rojaki spet srečamo pomladi 2016 v Bariločah in s postavitvijo Aljaževega stolpčiča počastimo 65. letnico Slovenskega planinskega društva Bariloche. To je lahko obenem lepa obeležba 20. letnice novodobnega »skalaštva« in spodbuda za ohranjanje »slovenskega andinizma«. Vsi, ki vas bi ta izlet zanimal, pokličite g. Franca Zabukoška (031 691 940).

Ob novem letu so najbolj pogoste želje sreča in zdravje ter uspeh kot danosti in realnosti življenja, ki jih lahko dobiš ali imaš. Toda to so občutja, ki jih lahko doživljaš, če se trudiš z delom in dejavnostmi, ki osrečujejo vsakega osebno in bližnjega. V tem je smisel življenja, kajti življenje je Božji dar kot stvarstvo, katerega del smo ljudje in zato smo to stvarstvo dolžni občudovati, spoštovati in se tudi zahvaljevati za to danost, ki nam je na razpolago.

Po Tolstoju je sreča biti z naravo, njo gledati in z njo govoriti. Ker je del tega tudi človek, ki se trudi biti to kot duhovno bitje (M. Bor, M. Kojc, A. Trstenjak, J. Ramovš, V. Frankl) in kot tak raziskovalec in družbenik, je v tem srečevanju potrditev sreče. Človeško zanimanje za naravo in gore, ki nudijo doživljanje lepote in plemenitijo človeka z ljubeznijo, je vir sreče in zadovoljstva.

Slovenec je tozadevna aktivnost bolj kot drugim narodom stvar biti in identitete, da smo planinski narod, ki nam je Triglav simbol in spodbuda, da smo. Martin Semrajc je zapisal: »On (Triglav) videl je zgodbo Slovenje

otrok, je slišal njih petje, njih vrisk in njih jok. Vse je vihar razdjal, narod pa zmiraj stal, gledal nad Triglavom neba obok.«

To so v polnosti dokazali naši rojaki, ko so po nasilju zapustili domovino in v Argentini - Bariločah ustanovili leta 1951 Slovensko planinsko društvo Bariloche in tako nadaljevali dediščino slovenstva iz domovine. V tem okviru so čez 10 let ustanovili tudi Slovensko šolo Jakob Aljaž, da so tako poskrbeli za vzgojo naraščaja v biti slovenstva kot planinskega naroda.

Vse to so potrdili tudi z alpinističnimi (andinističnimi) uspehi, zlasti s preplezanjem »nepremagljivega« Zvonika, ki je tako postal Slovenski zvonik. S tem in še drugimi uspehi so se zapisali v zgodovino Andov. Na Cerro Capilla so postavili leta 1952 križ, leta 1996 pa v dolini pod vrhom postavili Bivak Slovenija, ki od leta 2001 nosi naziv dr. Vojko Arko.

Pri teh zadnjih dveh dejanjih smo bili slovenski planinci in gorniki priče, da smo tako dostojno počastili 45. in 50. letnico SPD Bariloche in uspehe ter zasluge naših rojakov pod Andi. V letu 2016, konec februarja, bo 65-letnica SPD Bariloche in 55-letnica Aljaževe šole. Jubileja nam vsem dajeta vzgled in spodbudo za vztrajanje in ohranjanje narodne dediščine, hkrati pa »slovenski andinizem«, s Slovenskim zvonikom in obeležbo Klementa Juga, ki je izrekel »kjer je volja, je pot«, tudi v zamejstvu potrjuje gorniško bit našega naroda.

Slovenskim rojakom smo tudi hvaležni za uspehe pod Andi, katerih priča in aktivist je za novodobne skalaše predvsem g. Dinko Bertancelj.

Iskrene čestitke ob teh lepih jubilejih v upanju, da se srečamo!

Franc Zabukošek

Šolanje gorniških vodnikov za otroke

Dokler so kakšne stvari v povoju, učeno rečeno v fazi idejnega projekta, prvotno navdušenje ne sodi na papir, ampak v pravljico. Balalajko. Ker je vsa stvar že nekoliko v prvi fazi izvedbenega projekta, bom na kratko opisal uvod, nekaj postavk iz zamisli in kakopak, kako bo to potekalo. Torej takrat, ko bom obrnil peščeno uro časa, izdelano iz krhkega stekla na izhodiščno točko, bo znano veliko več, nemara vse.

Zdaj pa je takole: zrnce dam zraven zrnca, vsake toliko gradbeni kamenček poleg že vgrajenih kamenčkov. A naj preidem k jedru zgodbe (zamisli). Pred 15-timi leti sem se lotil izjemno resnega in dokaj rednega vodenja otrok v gore. Da se pohvalim: doslej sem opravil 322 gorskih tur z otroki. To za nobenega vodnika ni veliko, (pre)malo, ko gre za vodenje otrok, pa tudi ne. V njem je bilo tudi tistega v visoke in pri nas skoraj vse najvišje (npr. Triglav, Jalovec, Škrlatica). Z nekaj strahu, čeprav smo vsi imeli dereze na nogah in cepine v rokah, smo se povzpeli na Kamniško sedlo, Konja, Slemenovo špico, Vrtaško planino in še bi se tega našlo. Pri naših sosedih v Karniji pa nekaj razgibanih dvodnevnihi tur z nekoliko težjim nahrbtnikom. Sprva je bilo stresno, to mora vsak priznati, potem sem se navadil. Sčasoma, ko sem ujel isto valovno dolžino z otroki, sem začel uživati v tovrstnem vodenju. In po približno petih letih vodenja sem opazil dve stvari. Prvo, da nimam nobenih sledilcev, ki bi jih vodenje otrok v gore vsaj malo zanimalo. Enkrat sicer vsak dober znanec ali prijatelj alpinist pomaga, potem pa je pomoči konec. Drugo zadeva nekaj posameznikov iz vrst alpinistov, ki so občasno prevzeli vlogo otroškega gorniškega vodnika, se še zdaleč niso izkazali. Kajti ob njihovem vodenju, ki sem ga opazoval s svojimi otroki na vrvi, tako rekoč iz neposredne bližine, sem se zaradi varovanja otrok večkrat resno prestrašil, da ne rečem zgrozil. Medtem sem na številnih gorskih turah z otroki po tehnični plati usposobil svojo pomočnico Slavico. Vendar sem za to porabil deset let. Danes lahko suvereno vodi tudi na zahtevnejše gorske ture manjše skupine (ne)znanihi otrok. Ker nikakor nisem mogel priti do otroških gorniških vodnikov, sem pred tremi leti začel resneje razmišljati, da bi napisal program za šolo, v kateri bi se šolalo nekaj ljudi, ki so že vodili otroke in jih to zanima. V tem času sem napisal zajeten priročnik »Z otroki varneje v gore«, ki morda izide drugo leto pred poletjem. Hkrati sem dodobra premislil predmetnik, ki je vsebinsko povezljiv, se dopolnjuje in izhaja iz prakse za prakso. Ko sem nekaj tega gradiva v obliki zamisli predstavil predsedniku GK dr. Henrik Tuma in upravnemu odboru, sem naletel na pozitiven odziv, to se pravi, da sem dobil stvarno možnost, da projekt uresničim. V svojem nadaljnjem delovanju in razreševanju brezštevilnih problemov sem se najbolj usmeril

na dve ključni področji: na kadrovskem sem napravil listo ustreznih kandidatov za predavatelje. Nato sem polagoma in premišljeno začel iskati ljudi, ki bi se šolali za otroške gorniške vodnike. Tisto prispodobo z iskanjem igle v senu nemara mnogi poznajo. Nekaj ljudi sem pritegnil, še nekaj jih moram najti. Hkrati sem skiciral tematske sklope za vsak predmet posebej. Vendar to je šele prva črka abecede. Njej namreč sledi obširen seznam nalog in nekaj stotnjih vsakršnih podrobnosti. Od števila učnih ur, preko optimalnega načina podajanja snovi in prijaznega izpitnega režima, do (vse)obsežne prakse na področju veščin, ki zadeva delo v svetu gora (npr. poletno in zimsko vodenje otrok) ter poznejše vodenje gorskih tur s kompetentnimi mentorji. Slednjega je v programu zelo veliko. Za ljudi, ki hodijo v službo in imajo družine, pa je vse to zelo zahtevno in naporno. Ker bom, ko bom stvar pognal, začel s pilotsko skupino slušateljev, je treba poprej najti za dober ducat rešitev, ki bodo obema stranema (op. predavatelji in slušatelji) časovno in tudi drugače ustrezalo. Ne da bi se spuščal v detajle, naj površno opišem le tri na slepo izbrana vprašanja iz kupa papirjev, ki jih imam v delovni mapi. Denimo režim učinkovitih in obenem, kot sem zgoraj zapisal prijaznih izpitov. Vsak bo tridelen in vsaka tretjina bo vsebovala povezovanje, sodelovanje, postavljanje vprašanj, predstavitev celotnega gradiva predmeta „na svoj način“. Poskusil(i) bomo(o), da nič ne bo dišalo po tistem, kar poznamo iz številnih šol, tečajev, skratka, pravovernega izobraževanja in ustaljenega, kakopak strogega spraševanja. Tako na primer v predmetu Struktura in strukturiranje gorskih tur z otroki, ki sem ga pred nekaj leti povzpел iz serije člankov v glasilu DAV (Deutsche Alpenzeitung), sem deloma že izdelal katalog znanj. V njem odpiram oz. načenjam problematiko (ne)zanimivih obiskov različnih gorskih ciljev v družbi otrok in staršev. Recimo temu zgradba in (iz)gradnja vsake gorske ture posebej. V učnem gradivu, kot sem že omenil, bo največ časa namenjeno raznolikemu vodenju otrok v spremstvu mentorjev. Številke so velike, morda se bodo komu zdele pretirane, saj bodo vsakemu vzele vsaj dve leti truda polnega dela. Ob tem naj pridam, da bo štelo minulo delo, če smem temu tako reči, kar bo mnogim kandidatom za vodnike nekaj zmanjšalo omenjeno številko, ki bo zelo trda kost.

Zdaj je še čas, da se vse postori v skladu z dobro prakso na daljnem vzhodu. Na stari celini, torej pri nas, se običajno načrtuje dva meseca, potem pa skuša udejaniti v dveh letih. Na otokih potomci samurajev načrtujejo dve leti, načrte pa spravijo v življenje v dveh mesecih. Osebo se nagibam k zadnjemu stavku. Toliko v tem prispevku. In sanjah njegovega stvaritelja.

Bine Mlač

Ture in prireditve leta 2016

Na naslednjih straneh najdete seznam tur in prireditev, ki jih bodo leta 2016 predvidoma organizirali klubi Skale. Ture so namenjene vsem gornicam in gornikom, neodvisno od članstva v klubih Skale. Udeležba na njih je za vse brezplačna.

Na vseh turah, razen kjer je to posebej navedeno, je poskrbljeno za vodenje, vendar je za svojo varnost odgovoren vsak udeleženec sam. Dolžnost udeležencev ture je, da se pred turo dobro pozanimajo o njeni zahtevnosti in nujni opremi ter se odločijo le za tiste ture, ki jih lahko varno opravijo. Če karkoli ni jasno ali ste v dvomih, se posvetujte z vodnikom ali organizatorjem ture.

KOLEDAR TUR IN PRIREDITEV SKALE 2016 **(januar - junij)**

MESEC	DAN	DATUM	TURA	GORNIŠKI KLUB	VODNIK
januar	sobota	2.1.2016	Roblek (1657 m)	Gomiški klub Karavanke	Andrej Hude
	sobota	16.1.2016	Pohod po dolenskih gričih	Gomiški klub Limberk	Ferdinand Zajec
	petek	22.1.2016	Nočno sankanje z doma pod Storžičem (1130 m)	Slovenski gomiški klub Skala, Klub gorskih sankalcev	Gregor Gomišček, Denis Glavič - Cindro
	sobota	23.1.2016	Nočni pohod ob polni luni	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bogdan Ambrožič
februar	torek	2.2.2016	Rožnik - nočni pohod	Slovenski gomiški klub Skala	Gregor Gomišček
	sobota	6.2.2016	Ledno plezanje	Slovenski gomiški klub Skala, Klub lednih plezalcev Mlačca	Pavel Skumavc, Gregor Gomišček
	ponedeljek	8.2.2016	Šmarna gora (669 m)	Slovenski gomiški klub Skala	Gregor Gomišček
	sobota	20.2.2016	4. skalaški zimski triatlon	Slovenski gomiški klub Skala, Klub lednih plezalcev Mlačca	Gregor Gomišček, Pavel Skumavc
	sobota	27.2.2016	Vrtaška planina (1462 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bine Mlač
marec	sobota	12.3.2016	Vojak (1401 m)	Gomiški klub Limberk	Samo Butkovič
	nedelja	20.3.2016	Mrzli vrh (1389 m)	Gomiški klub Gornjesške doline	Alojz Gasperčič
	konec marca - začetek aprila		Monte Rosa	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bogdan Ambrožič
april	sobota	2.4.2016	Glinščica	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bine Mlač
	sobota	9.4.2016	Veliki vrh na Dleskovski planoti - Veži (2110 m)	Gomiški klub Savinjske doline, Luče	Bojan Okrogar
	sobota	16.4.2016	Velikolaške poti	Gomiški klub Limberk	Rajko Peterlin
	sobota	23.4.2016	Celjska koča (652 m) in Tolsti vrh (834 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Franc Zabukošek
	sobota	30.4.2016	Dolina Pišnice	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bine Mlač
maj	ponedeljek	2.5.2016	Višarje (1766 m)	Gomiški klub Karavanke	Jože Benedik
	sobota	7.5.2016	Vremščica (1027 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bruna Dekleve
	nedelja	8.5.2016	Slomškova pot	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Franc Zabukošek
	sobota	14.5.2016	Iz Rabca na Skitačo	Gomiški klub Limberk	Jožica in Rado Kralj
	sobota	21.5.2016	Kocbekovo priznanje za leto 2015 in tura na Dobrovlje	Gomiški klub Savinjske doline, Luče	Toni Žunter
	sobota	28.5.2016	Fratar (1358 m)	Gomiški klub Limberk	Majda in Polde Sadar
junij	sobota	4.6.2016	Slavnik (1018 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Silvo Klemenčič
	nedelja	5.6.2016	Skutnik (1721 m)	Gomiški klub Gornjesške doline	Anton Štrukelj
	sobota	11.6.2016	Veliki Koritnik (2280 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bine Mlač
	sobota	18.6.2016	Rzenik (1833 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Gregor Gomišček
	sobota	25.6.2016	Otmarjeva pot	Gomiški klub Gornjesške doline	Mitja Šavli

KOLEDAR TUR IN PRIREDITEV SKALE 2016 **(julij - december)**

MESEC	DAN	DATUM	TURA	GORNIŠKI KLUB	VODNIK
julij	nedelja	03.07.2016	Jerebikovec (1593 m)	Gomiški klub Karavanke	Julij Ulčar
	sobota	09.07.2016	Monte Pisimoni (1880 m)	Gomiški klub Limberk	Irma Sterle Erjanc
	sobota	16.07.2016	Brodenje po reki Zali	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Samo Zupančič
	nedelja	24.07.2016	Špik nad Nosom (2531 m)	Gomiški klub Gornjesoške doline	Miloš Gabrijelič
	sobota	30.07.2016	Jepca (1610 m)	Gomiški klub Jakob Aljaž	France Urbanija, Franci Jesenik
	konec julija - začetek avgusta		Štiritisočak v Švici	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bogdan Ambrožič
avgust	ponedeljek	01.08.2016	Škrlatica (2738 m)	Slovenski gomiški klub Skala	Janez Mežan, Gregor Gomišek
	petek	05.08.2016	Zaplanja (2520 m)	Slovenski gomiški klub Skala, Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Andrej Šarc
	sobota	06.08.2016	Lučki dan s turo po mejah Lučke občine - 2. del	Gomiški klub Savinjske doline, Luče	Tonč Žunter
	sobota	13.08.2016	Kopitnik (910 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Martin Janžekovič
	nedelja	14.08.2016	Molička peč (1780 m)	Gomiški klub Savinjske doline, Luče	Tonč Žunter
	nedelja	21.08.2016	Mangartska planina	Gomiški klub Gornjesoške doline	Benjamin Černe, Dušan Žnidarčič
	sobota	27.08.2016	Rutarski Vršič (1699 m)	Gomiški klub Limberk	Andrej Hemeč
september	sobota	03.09.2016	Češka koča	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Martin Janžekovič
	nedelja	04.09.2016	Creta di Collinetta (2238 m)	Gomiški klub Gornjesoške doline	Davorin Gaberšek
	sobota	10.09.2016	Konjski špik (2239 m)	Gomiški klub Karavanke	Vinko Gartner
	sobota	17.09.2016	Mrzla gora (2203 m)	Gomiški klub Limberk	Janez Mežan
	sobota	24.09.2016	Špik Hude police (2420 m)	Gomiški klub Gornjesoške doline	Benjamin Černe
	nedelja	25.09.2016	Četrti skalaški letni triatlon in piknik Skale	Slovenski gomiški klub Skala	Gregor Gomišek, Marjan Perme
oktober	sobota	01.10.2016	Rjavca (1789 m)	Gomiški klub Karavanke	Franci Jesenik
	nedelja	02.10.2016	Zajavor v grebenu Muzcev (1815 m)	Gomiški klub Gornjesoške doline	Alojz Gašperčič
	sobota	08.10.2016	Bohor (1024 m)	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Silvo Klemencič
	sobota	15.10.2016	Debela peč (2014 m)	Gomiški klub Karavanke	Andrej Hude
	sobota	22.10.2016	Stenica (1091 m) in Kislica - Špičasti vrh (994 m)	Gomiški klub Savinjske doline, Luče	Bojan Okrogar
	ponedeljek	31.10.2016	Komemoracija na Dovjem s sredogorsko turo v okolici	Gomiški klub Karavanke	Julij Ulčar
november	nedelja	06.11.2016	Vzpon na Sabotin	Gomiški klub Gornjesoške doline	Benjamin Černe
december	petek	16.12.2016	Tradicionalno predbožično srečanje	Slovenski gomiški klub Skala	Vodstvo Skale
	sobota	24.12.2016	Polnočnica na Nanosu	Gomiški klub dr. Henrik Tuma	Bogdan Ambrožič
	ponedeljek	26.12.2016	Ogled živih jasic v ledu (Mlačca, Mojstrana)	Slovenski gomiški klub Skala, Klub lednih plezalcev Mlačca	Pavel Skumavc, Gregor Gomišek

Nekateri uporabljeni znaki:

Za več podatkov pokličite telefonsko številko.

Za več podatkov pišite na elektronski naslov.

Tura bo samo v lepem vremenu, če bodo napovedane padavine, tura odpade ali je prestavljena (po navadi za en teden).

Tura bo v vsakem vremenu. S seboj vzemite primerno opremo!

Datum in potek ture sta samo informativna, prilagodili ju bomo trenutnim razmeram.

Turni smuk — za turo potrebujete popolno turnosmučarsko opremo.

Gorskokolesarska tura.

Tura je primerna za otroke nad 5 let.

Tura je primerna za otroke nad 10 let.

Za otroke so primerni tudi nekateri izleti brez teh oznak, a se je o primernosti potrebno posvetovati z vodnikom ali organizatorjem izleta.

Gorniški klub Karavanke

sobota, 2. januar 2016

Roblek (1657 m)

»Na Roblek bom odšel«, so prepevali naši legendarni glasbeniki. Tudi mi se bomo, na drugi dan novega leta, podali v enega najbolj opevanih koticov naše prelepe Slovenije.

Dobimo se ob 8. uri na parkirišču pri gostišču v Dragi. V primeru ugodnih snežnih razmer bo tura lahko podaljšana do Begunjsčice.

Priporočljive so pohodne palice, dereze, cepin in gamaše, v nahrbtniku pa naj bo vse, kar zahteva zimska tura.

Srečno!

Andrej Hude

031 351 536 ali 04 23 12 421

Gorniški klub Limberk

sobota, 16. januar 2016

Pohod po dolenjskih gričih

Zbor udeležencev bo ob 8. uri v Ivančni Gorici na parkirišču nasproti Mercatorja.

Iz Ivančne Gorice se bomo odpravili preko suhega mostu na Polževo. Del poti bomo prehodili po Jurčičevi poti, nato pa se bomo preko Velikega Črnela vrnili na izhodišče.

Med turo bo sv. maša za uspešno gorniško sezono.

Pot je primerna za vse pohodnike.

Pohod bomo prilagodili vremenskim razmeram.

Ferdinand Zajec

031 786 139

Slovenski gorniški klub Skala
Klub gorskih sankalčev

petek, 22. januar 2016

Nočno sankanje z doma pod Storžičem (1130 m)

Sankali se bomo po cesti, ki je zadnja leta med sankalči zelo priljubljena. Običajno je posebej pripravljena za sankanje. Koča na vrhu je ob ugodnih razmerah odprta in nudi dobro hrano in pijačo. Cesta je zaprta za promet z motornimi vozili.

Višinske razlike je 300 m. Spust zaradi steptane in široke proge ne predstavlja večjih težav. Potrebna pa je primerna zimska oprema, seveda svetilke ne smejo manjkati.

En dan pred turo preverite pri organizatorju ali sankanje bo, saj je izvedba odvisna od vremena, še bolj pa od snežnih razmer na sankališču.

Zbor udeležencev je ob 18.45 na parkirišču med Grahovšami in Slaparsko vasjo na levi strani ceste.

Ob tej priliki se nameravamo v planinski koči na prelazu ob primernem okrepčilu pogovoriti tudi o delovanju Kluba gorskih sankalčev.

Gregor Gomišček

041 678 716

Denis Glavič - Cindro

041 431 153

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 23. januar 2016

Nočni pohod ob polni luni

Tura je primerna za vse, ki se ne bojite mraza, snega in vetra ter uživate v nočnih pohodih ob polni luni.

Cilj ture bo določen glede na razmere.

Vsi zainteresirani se mi javite na spodaj navedeno številko vsaj tri dni pred turo, da se prilagodimo vremenu in uskladimo podrobnosti.

Priporočljive so pohodne palice, dereze, cepin, gamaše in čelna svetilka.

V nahrbtniku pa naj bo vse, kar zahteva zimska tura.

Bogdan Ambrožič

040 847 863

Slovenski gorniški klub Skala

torek, 2. februar 2016

Rožnik

Nočni pohod ob obletnici ustanovitve Skale

Na svečnico leta 1921 so se v Ljubljani, v Prešernovi sobi gostilne Novi svet, zbrali gorniški navdušenci na ustanovnem zboru Skale. Prav je, da se zaradi prihodnosti zazremo tudi v preteklost.

Zato se bomo v torek, 2. februarja, na svečnico, ob 19. uri srečali v Ljubljani pred Muzejem novejšje zgodovine v Tivoliju in z baklami odšli na vrh Rožnika. Med potjo se bodo kresale ideje o našem nadaljnjem delovanju, zato pridite v čim večjem številu – člani vseh klubov Skale, somišljeniki, dvomljivci in nasprotniki. Vsi ste dobrodošli, če boste le prispevali k dobremu vzdušju in svežim idejam.

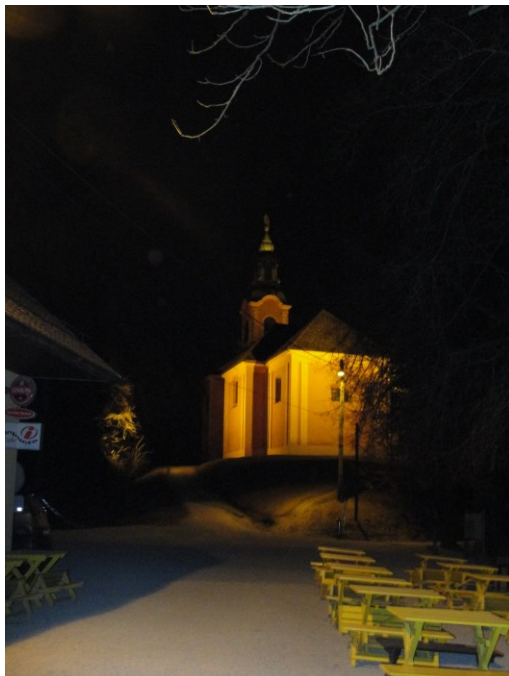
Gregor Gomišček

041 678 716

info@sgk-skala.si

Društvo lednih plezalcev Mlačca in Slovenski gorniški klub Skala

sobota, 6. februar 2016

Ledno plezanje

Vabimo vas na ledno plezanje, ki bo potekalo v soteski Mlačca v Mojstrani. Tu se bomo lahko na varen način in pod strokovnim vodstvom naučili osnovnih veščin hoje in plezanja v ledu, zato to priporočamo vsem, ki se pozimi gibljete v gorah.

Na izbiro bo več možnosti: hoja z derezami po lahki, ledeni strmini, ledno plezanje v lažji smeri z manjšo strmino in ledno plezanje v težji smeri z večjo strmino.

Dobimo se ob 10. uri pred Slovenskim planinskim muzejem v Mojstrani ali kasneje kar v soteski Mlačca.

Udeleženci naj imajo primerno opremo (dereze, čelado in plezalni pas), le ledna kladiva si bo možno izposoditi.

Pavel Skumavc

031 677 203

Gregor Gomišček

041 678 716

ponedeljek, 8. februar 2016

Šmarna gora (669 m)

Tradicionalni skalaški izlet na priljubljeno izletniško točko v okolici Ljubljane bomo povezali z udeležbo pri sveti maši, ki jo ob slovenskem kulturnem prazniku daruje g. France Urbanija, triglavski župnik in predsednik Častnega razsodišča Skale, v spomin na vse kulturnike (začetek maše je ob 11. uri).

Proti vrhu se bomo podali ob 9.30 z glavnega parkirišča pod Šmarno goro, ob Tacenski cesti pri mostu čez Savo. Večinoma bomo sledili nemarkiranim in ne tako obljudenim potem. Vrnitev s Šmarne gore bo ob 13. uri prek Grmade.

Prisrčno vabljeni tudi tisti, ki bi raje šli na Šmarno goro sami, da se nam na vrhu pridružite.

Hoje je za dobro uro, priporočam vodotesne, toplejše čevlje in smučarske palice. Ker cerkev na Šmarni gori ni ogrevana, svetujem tudi toplejša oblačila.

Lahek, nezahteven, a prijeten izlet je v lepem vremenu primeren za družine z otroki.

Gregor Gomišček

01 231 90 23 in 041 678 716

Slovenski gorniški klub Skala in Društvo lednih plezalcev Mlačca

sobota, 20. februar 2016

Četrty skalaški zimski triatlon

Triatlon bo bolj poučnega in družabnega kot tekmovalnega značaja. Zmagal bo tekmovalec, ki se bo po vseh treh panogah najbolj približal povprečnemu času.

Predvidene panoge so (odvisno od vremenskih razmer):

- tek do Peričnika in nazaj v treh kategorijah (hoja ali tek brez smuči, tek na tekaških smučeh, hoja s turnimi smučmi);
- ledno plezanje v treh kategorijah (hoja z derezami po lahki, ledeni strmini, ledno plezanje v lažji smeri z manjšo strmino, ledno plezanje v težji smeri z večjo strmino);
- smučanje (s turnimi ali alpskimi smučmi).

Ledno plezanje bo potekalo v soteski Mlačca v Mojstrani, smučanje pa na smučišču v Mojstrani.

Zbor udeležencev bo v Mojstrani pri Slovenskem planinskem muzeju ob 9. uri.

Udeleženec mora imeti primerno opremo (tudi dereze, čelado in plezalni pas), le ledna kladiva si bo možno izposoditi.

Pavel Skumavc

031 677 203

Gregor Gomišček

041 678 716

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 27. februar 2016

Vrtaška planina (1462 m)

Zadnji teden v mesecu februarju, vključno s sončno soboto je pravšnji za zimski vzpon do Vrtaške planine. Zgoraj na lesenih klopcah, kjer se bomo nekaj časa izpostavili sončnim žarkom, je lep razgled na Triglav, ki zagotovo duši dobro dene. Vzpona je po časovni plati za poldrugo uro, kar je odvisno od snežnih razmer, se pravi snežne odeje, njene debeline in trdnosti.

Na poti, ki ves čas poteka skozi gozd in se odpre malo pred planino, je včasih v strminah ledena podlaga. Drugače povedano drsalnica. Takrat si je treba vzeti nekaj več časa zase in se potruditi pravilno in previdno napredovati. Zaradi tega neljubega dejavnika s seboj vzemite kakšne dereze ali bolj kakovostne žabice, dobro obutev, zimska oblačila, pohodniške palice, termovko s toplo vsebino.

Dobimo se ob 8. uri na malem parkirišču (675 m), ki je na koncu Mojstrane z naše leve strani. Kajpak, če se peljete v dolino Vrata.

Bine Mlač

031 604 311

sobota, 12. marec 2016

Vojak (1401 m)

Vojak je najvišji vrh Učke in Istrskega polotoka. Travnati vrh obkrožajo strme stene, kjer se na vršni točki nahaja 10 metrov visok kamniti stolp, zgrajen leta 1911. Na terasi stolpa je ena najlepših razglednih točk na Hrvaškem. Po burji, kadar je zrak čist, se kot na dlani vidi Istra, Reški zaliv, severni Jadran z otoki, Gorski Kotar, Velebit, Julijske Alpe in Dolomiti v Italiji.

Iz Ilirske Bistrice se čez mejni prehod Jelšane peljemo proti Reki. Avtocesto zapustimo na izvozu Jurdani in cesti sledimo do naselja Matulji, kjer nas oznake za Učko usmerijo desno proti naselju Veprinj.

Cesta se naprej kar strmo vzpenja do velikega parkirišča na Poklonu, kjer se zberemo ob 8 uri.

Srednje zahtevne hoje bo približno 6 ur. Priporočljive so pohodne palice, dobra obutev, pijača in hrana iz nahrbtnika, zaščita pred soncem. Možne so še zimske razmere.

Samo Butkovič

041 621 801

butkovic@siol.net

Gorniški klub Gornjesoške doline

nedelja, 20. marec 2016

Mrzli vrh (1389 m)

V primeru blage zime bo tura služila kot razgibavanje za zahtevnejše vzpone.

Ob poti bomo spoznali Puščavnikovo jamo, primer tolminskih planin, ostaline prve vojne (za ogled Madžarske kapelice rabimo tudi svetilko) in seveda uživali ob lepih razgledih.

Tura naj bi trajala od 4 do 6 ur. Odvisno od tega, kako bomo zastavili pot.

Zberemo se ob 8. uri na glavnem trgu v Kobaridu (Gregorčičev kip) in se odpeljemo do vasice Krn.

Priporočljive so pohodne palice in gamaše. Glede na snežne razmere, ki so odvisne od zime, bomo lahko potrebovali vse, kar zahteva zimska tura. Zato me pred turo pokličite. V primeru slabega vremena tura odpade.

Alojz Gašperčič

031 551 945

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sredina marca – začetek aprila 2016

Monte Rosa

Naš cilj bo južni del pogorja Monte Rosa. Ime Monte Rosa izhaja iz retoromanščine in pomeni Gora ledenikov. Ko stojš sredi tistih ledenih prostranstev ugotoviš, da se boljšega imena ne bi mogli spomniti. Monte Rosa je ime cele skupine vrhov, med katerimi je najvišja Dufourspitze (4632 m).

Termin bomo prilagodili vremenskim razmeram.

Tura je primerna za dobro pripravljene in izkušene gornike, ki obvladajo hojo po ledeniku v zimskih razmerah.

Nujna oprema: čelada, dereze, cepin in plezalni pas z vponko z matico.

Za vse podrobnosti o izvedbi ture pokličite do 15. marca.

Obvezne so predhodne prijave!

Bogdan Ambrožič

040 847 863

sobota, 2. april 2016

Glinščica

Marec je mesec, ko se velja počasi in previdno otresti zimske utrujenosti. Nemara je Glinščica pravo torišče za kaj takega.

Za začetek. V njej lahko poskusimo takole: najprej se bo prva skupina nekoliko razmigala na ferati Biondi. Za to bo (po)rabila dobro uro. Potem bo prispela druga skupina in vsi skupaj bi se odpravili na krožni obhod doline Glinščica (Val Rosandra). Če ne bo razsajala starka burja, se bomo povzpeli do Comicijevega spomenika. In se pri njem na ploščadi še v drugo nekoliko izpostavili prijetnem primorskemu soncu. Vodnik (spodaj podpisani) bo izrabil 10-15 minut in z nekaj stavki orisal moža, po katerem se imenuje vrh. Ime mu je bilo Emilio Comici in je sodil med velika imena tržaškega alpinizma med obema vojnama. Skratka, poleg brašna v oprtniku, kot so pravili naši stari, si rezervirajte sončno soboto za potep po Glinščici.

Prva skupina, se pravi feratarji (op. ljubitelji zavarovanih plezalnih poti), bi startali iz Slovenije ob 7.15 in bi se dobili na kavi ali čaju na počivališču Ravbarkomanda.

Druga, malce manj zagnana seniorska skupina bi se odpravila iz Slovenije ob 8.15 in bi potovala prek Kozine in Krvavega potoka ter približno sedem kilometrov od slovensko-italijanske meje prvo skupino počakala na majhnem parkirišču pred cerkvico sv. Lovrenca (it. San Lorenzo), ki je na začetku zaselka San Lorenzo (slo. Jezero).

Bine Mlač

031 604 311

sobota, 9. april 2016

Veliki vrh na Dleskovški planoti - Veži (2110 m)

Vabimo vas na zimsko turo na Veliki vrh nad Vežo, ki je primerna tudi za turno smuko.

Dobimo se ob 7.30 v Lučah, bivše gostišče Kmet, sedaj Pri Lampi. Dovoz je po avtocesti do izvoza Šentrupert za Mozirje oz. Logarsko dolino ali iz Kamnika preko Kranjskega Raka. Z avtomobili se skupaj odpeljemo po novi asfaltirani cesti do Planinška na Dleskovški planoti, kjer parkiramo.

Od tu gremo po cesti in zavijemo na staro planinsko pot preko Vodol in Inkreta na sedlo med Moličko pečjo in Velikim vrhom (2,5 do 3 ure). Do vrha nas čaka še strm in zahteven vzpon približno 1 uro (dereze, cepin, čelada).

Razgledi na bližnjo Ojstrico, Planjavo, Grofičko in Raduho so enkratni. Po počitku se spustimo po drugi strani Velikega vrha pod Dleskovcem na izhodišče. Kdor ne želi na vrh, se spusti na Moličko planino in vrne po isti poti do parkirišča.

Višinske razlike je okrog 1200 m, zato za pot potrebujemo kar nekaj kondicije, dobre čevlje, gamaše in palice, v nahrbtniku pa naj bodo poleg hrane tudi dereze, cepin in čelada.

Če bodo slabe vremenske razmere, bomo turo prestavili na ugodnejši čas.

Bojan Okrogar

031 382 295

bojan.okrogar@hotmail.com

sobota, 16. april 2016

Velikolaške poti

Iz Roba se bomo najprej povzpeli na Krvavo peč (726 m). Kraj je bil prvič omenjen leta 1425, saj se je najprej imenoval Rožna vas. Zdajšnje ime je dobil po nekem vpadu Turkov, ki so po izročilu z bližnje skale v Iško vrgli dve deklici, njuna kri pa je pordečila skalo. Naprej pridemo po gozdnih poteh na Mokrec (1059 m). Pot bomo nadaljevali na Kurešček (826 m). Ime je dobil v obdobju turških vpadov, saj so na njem kurili kresove, ki so opozarjali na turško nevarnost. Na vrhu hriba je nova božjepotna cerkev Marije kraljice miru. Tik pod vrhom stoji na senožeti planinski dom. Tu bomo izkoristili možnost za okrepčilo. Preko razglednega Velikega Osolnika (721 m) se bomo vrnili na izhodišče ture.

Dobimo se ob 8. uri na parkirišču pred gasilskim domom v Robu na Dolenjskem.

Hoje s postanki bo približno 7 ur.

Priporočljive so pohodne palice, v primeru dežja pa še gamaše.

Rajko Peterlin

041 367 882

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 23. april 2016

Celjska koča (652 m) in Tolsti vrh (834 m)

Celjska koča je priljubljena izletniška točka Celjanov in okoličanov.

Iz Celja se bomo po levem bregu Savinje odpeljali do vasi Pečovnik, kjer se zberemo ob 9. uri.

Nezahtevna pot nas pripelje do Celjske koče, od koder se bomo povzpeli na uro oddaljeni Tolsti vrh.

Gre za prijazen, približno štiriurni pomladni pohod, primeren tudi za družine z otroki.

Franc Zabukošek

031 691 940

sobota, 30. april 2016

Dolina Pišnice

Dolina Pišnice se je leta 2015 utopila v dežju, zato bomo leta 2016 poskusili še enkrat. Sicer, kar se tiče kislega aprila, v drugo gre rado. A vzlic temu upajmo, da bo. Vreme namreč. Če se vnovič skisa, imamo leta 2017 na razpolago še en termin, po domače rok. Vse kaže, da tokrat bo.

Potemtakem se bomo podali iz Planice v Tamar, nekje v bližini Slemenove špice zavili levo in se po grapi povzpeli do Grla. Sledi nekaj brezpotja med drevesi, spust in zatrep doline, nevzdrževana pot do brunarice ter počitek. Čez pol ure bo na vrsti drugi del poti. Pred nami so velike površine prodov, preskakovanje Pišence oz. Pišnice, vzponček, lep gozdni kolovoz, spust po peskih, spet prodi v manjšem obsegu, pa lesena brv, gozd, vodna zapora, cesta Kranjska Gora – Vršič. To je vse!

Hodili bomo slabih pet ur, poleg običajne opreme vzemite še kakšno močnejšo pomožno vrvico in eno, največ dve vponki. Lahko sta tudi z matico. In še nekaj prehranskih živil in poldrugi liter manj sladke pijače, dasi je v dolini potok.

Dobimo se ob 7. uri na parkirišču pod planiškimi skakalnicami, nekje v bližini zapore (rampe).

Bine Mlač

031 604 311

Gorniški klub Karavanke

ponedeljek, 2. maj 2016

Višarje (1766 m)

Kot vsako leto, bo tudi letos organiziran romarski pohod ob kapelicah, ki jih je umetniško ustvaril Tone Kralj, do Sv. Višarij.

Zbor pohodnikov je ob 7. uri v Ratečah pred Kompasom (mejni prehod).

Hoje do vrha je za okoli 3 ure (možne so še zimske razmere), zato naj bo temu primerna tudi oprema.

Več kot 650 let je že od postavitve prve cerkve na Sv. Višarjah, kjer se srečujejo različne narodnosti: Slovenci, Furlani, Nemci in Italijani. Prav raznolikost jezikov obarva lahko še tako puščoben dan.

Mašo za domovino, ki bo ob 11.30 uri, bo najbrž kot vsako leto, tudi letos daroval g. župnik France Urbanija. Vsako leto se te slovesnosti udeleži veliko število pohodnikov, zato ste vabljeni tudi vi.

Jože Benedik

040 837 510

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 7. maj 2016

Vremščica (1027 m)

Vremščica je predzadnji tisočak na Slovenski planinski transversali proti morju. Najlepša je spomladi, ko zacvetijo narcise, perunike in potonike. K njeni lepoti pa pripomore tudi obnovljena cerkva sv. Urbana z izredno lepimi kamnoseškimi detajli.

Na Vremščico vodi več poti. Mi bomo šli po Magajnovi poti, poimenovani po pisatelju in psihiatru Bogomirju Magajni. Pot je krožna: Vremski Britof - Gornje Vreme (Magajnova domačija) - vrh Vremščice - Dolnje Vreme (kamnit križ - kužno znamenje) - Vremski Britof.

Pot ni zahtevna, hoje bo približno 5 ur.

Zbrali se bomo ob 7.30 na parkirišču pri športnem centru Vreme. Avtocesto zapustimo v Divači ter z vožnjo nadaljujemo skozi Dolnje Ležeče in Famlje v Vremski Britof, kjer je parkirišče.

V primeru slabega vremena bomo turo prilagodili vremenskim razmeram.

Bruna Dekleva

041 876 112

nedelja, 8. maj 2016

Slomškova pot

Slomškova pot je bil projekt novodobnih skalašev, ob prireditvah množično obiskovan (vodnik Slomškova pot, avtor dr. Stanko Klinar, Bilten: Turistovski klub Skala 80). Zaradi pomembnosti in vrednosti Slomškove poti je prav, da to državotvorno zamisel negujemo in nadaljujemo lep projekt, ki je zgled samega A. M. Slomška in oporoka s Slovesom solčavskim planinam.

To je etapna pot, ki je časovno in krajevno bogata zgodovinskih in kulturnih vsebin. Obiskali bomo rojstno hišo A. M. Slomška, šli bomo mimo groba rojaka M. Zagajška v Završu, dolgoletnega župnika na Kalobju, stopili bomo na zanimivi arheološki Rifnik, kjer so vidni ostanki naših prednikov. Zaključili bomo na Kalobju, kjer je Slomšek dobil literarno znan Kaloški rokopis.

Ob tej poti se bomo spomnili Slomškove veličine, ki je bila v tem, da je problem človekovih slabosti razreševal s slovesom brez sovraštva in tako nadaljeval svojo duhovno pot preko postaj, ki so ga pripeljale do škofa in svetništva. Vzemimo si čas in spoznajmo del te poti.

Zberemo se na Ponikvi ob 8. uri. Ugodno tudi za udeležbo z vlakom.

Franc Zabukošek

031 691 940 ali 03 574 36 64

sobota, 14. maj 2016

Iz Rabca na Skitačo

Turo bomo začeli v prijetnem mestu, biseru Kvarnerja, kot mu pravijo domačini, Rabcu. Rabac je bilo v preteklosti пристаниšče za rudarsko mesto Labin, ki se bohota nad njim. Prvi zametki turizma se pojavijo leta 1890, leta 1960 pa je bilo postavljeno hotelsko naselje, ki lahko dnevno sprejme do 10.000 turistov.

Pot se začne v Avtokampu Oliva in se vzpne do mesta Labin. To je tudi najbolj strm del poti. Nadaljevali bomo po trasi Labinske planinske poti do Skitače (425 m). Obiskali bomo tudi vrh Oštri (531 m) in izvir sv. Lucije.

Na poti so čudoviti razgledi. Ko bomo prišli nazaj v Rabac, bo ob lepem vremenu možno tudi kopanje v morju.

Dobimo se ob 8. uri na parkirišču pri Lidlu, ob cesti skozi novi Labin proti Rabcu.

Srednje zahtevne hoje bo za približno 6 do 7 ur. Priporočljive so pohodne palice, dobra obutev, hrana in pijača iz nahrbtnika, zaščita pred soncem in v slabšem vremenu pred burjo ali dežjem.

Jožica in Rado Kralj

040 537 740

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

sobota, 21. maj 2016

**Kocbekovo priznanje za leto 2015
in tura na Dobrovlje - Tolsti vrh (1077 m)**

Zborni mesto je ob 7.30 pri gostišču Grof ob avtocesti za Celje na izvozu Vransko. Z avtomobili se odpeljemo na izhodišče ture, ki jo prilagodimo vremenu.

Za pot na Tolsti vrh bomo porabili 2 do 3 ure. Do gostišča oz. planinskega doma na Čreti pa še približno 2 uri.

Za gornike, ki se nam pridružijo na srečanju za podelitev Kocbekovega priznanja, bo zborni mesto tudi pri gostišču Grof na izvozu iz avtoceste za Vransko ob 13 uri. Skupaj se nato odpeljemo na Dobrovlje, kjer si ogledamo cerkvici sv. Katarine in sv. Marije na Čreti.

Na Dobrovljah se vsi dobimo ob 14. uri, kjer bo pogostitev in kratka slovesnost ob podelitvi Kocbekovega priznanja za leto 2015.

Pohodniki se nato vračamo na Vransko po drugi poti.

Tonč Žunter

031 333 776

Bojan Okrogar

031 382 295

Gorniški klub Limberk

sobota, 28. maj 2016

Fratar (1353 m)

Turo bomo začeli v vasi Podkilovac, ki se nahaja na robu Grobniškega polja. Od tam se bomo podali v smeri kanjona Mudna dol, kjer se nahaja zavarovana plezalna pot. Po dveh urah hoje v slikovitem kanjonu se začne pred nami odpirati soteska in nas skozi travnata pobočja in gozd pripelje do sedla med Suhim vrhom in Fratarjem. Od tam se povzpne na vrh Fratarja, kjer se nam ponudi prekrasen pogled na smučišče Platak, morje s Kvarneskim zalivom, proti zahodu pa bomo zagledali Učko.

V dolino se bomo vračali po drugi poti mimo koč Hahlići in se nato spustili do naših avtomobilov.

Zbrali se bomo ob 7. uri na parkirišču pred mejnim preходом Jelšane, do koder pridemo preko Ilirske Bistrice, nato pa se bomo skupaj podali do izhodišča.

Tura je dolga in naporna. Obvezna oprema so čelada, samovarovalni komplet ter dobra in zanesljiva obutev, pa tudi nekaj dobre volje ne bo škodilo.

Pot bomo prehodili približno v 9-tih urah.

Majda Sadar

031 295 685

Polde Sadar

031 202 949

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 4. junij 2016

Slavnik (1018 m)

Tumova koča na Slavniku je naš tradicionalni pohodniški cilj, saj nosi ime dr. Henrika Tume, slovenskega alpinista in narodnega buditelja, kot naš gorniški klub.

Tokrat se bomo dobili ob 9. uri na parkirišču v Prešnici.

Položna, nezahtevna pot nas bo vodila dobri dve uri do vrha Slavnika.

Na povratku se bomo po dogovoru ustavili v Kopru, kjer si bi ogledali Škocjanski zatok.

Pohod je primeren za vse.

Silvo Klemenčič

041 295 264

Gorniški klub Gornjesoške doline

nedelja, 5. junij 2016

Skutnik (1721 m)

Skutnik (Monte Guarda) je mejni vrh med Slovenijo in Italijo, med reko Učjo in dolino Rezije.

Dobimo se ob 7.30 na prelazu Sella Carnizza, kjer bomo parkirali. Od tam se bomo podali po 8 km dolgem grebenu do vrha. Ves čas naše poti se nam bo odpiral čudovit pogled, na levi dolina Rezije z vršaci visoke Rezijanske poti do Kanina, na desni pa Stol in greben Muzci.

Tisti, ki boste prišli z Gorenjske smeri preko Rateč in Trbiža, boste nadaljevali pot po Kanalski dolini do kraja Resiutta. Tam boste zavili levo v dolino Rezije. Od tam se boste peljali še približno 6 km mimo odcepa za San Giorgio do križišča, kjer boste zavili desno za Učjo. Za tiste pa, ki boste prišli s Primorske strani, boste v vasi Žaga zavili levo za Učjo, pot boste nadaljevali do mostu in mejnega prehoda do križišča, kjer se boste držali desne strani.

Tura ni zahtevna, je pa naporna, saj bo hoje približno 8 do 9 ur.

V primeru slabe vremenske napovedi tura odpade.

Anton Štrukelj

031 601 980

sobota, 11. junij 2016

Veliki Koritnik (2280 m)

Gori v Karniji, na katero se bomo povzpeli z dveh strani, naši sosedi pravijo Creta di Aip. Njihovi germanski sosedi so ji nadeli ime Trogkofel. Mi, prav tako sosedi enih in drugih, pa Veliki Koritnik. Tista zgornja creta pomeni kreda ali gora. To ni vprašljivo. Bolj odbija beseda aip. Ta pomeni korito za prasce. Lahko bi rekli pujske, vendar prevod tega ne dopušča. Kakorkoli že, zgoraj na vršni planoti, po kateri se bomo sprehodili, je veliko naravnih korit umeščenih na tamkajšnjih podih. In kako se bomo gor povzpeli? Eni, nekoliko bolj zagnani, po feratici Crete Rose. Drugi, seveda če bo predhodno kaj zanimanja, pa po normalni poti ali Überlacherwegu.

Dobili se bomo ob 6. uri na mejnem prehodu v Ratečah (na drugi strani in z desne se da parkirati vozila).

Potovali bi nekako takole: Slovenija – Trbiž (Tarvisio) – Ukve - Tablja (Pontebba) – prelaz Mokrine (1530 m; Passo Pramolo, Nassfeldpass) – Dropole (Tröpolach) – planina Rudnig(alm) (1619 m) – sedlo Aip (1942 m; Sella di Aip) in na njem ločitev v dve skupini.

Vsi bomo na tej ali oni poti rabili zaščitne čelade in samovarovalne komplete.

Bine Mlač

031 604 311

sobota, 18. junij 2016

Rzenik (1833 m)

Tradicionalni skalaški izlet

Zbrali se bomo ob 7.45 na spodnji postaji gondolske žičnice na Veliko planino. Z gondolo se bomo peljali na Veliko planino, nato pa peš čez planino Konjščica in Dol na planino Rzenik. Tu bo v čast sv. Bernardu Menthonskemu, zavetniku gornikov, ob 11. uri daroval mašo župnik France Urbanija.

Po maši se bomo lahko povzpeli na Konja ali na vrh Rzenika (dodatno slaba ura hoda). Sestop bomo opravili prek planine Dol in skozi Dolski graben do spodnje postaje gondolske žičnice. Zmerne, nezahtevne hoje po lepih krajih je za dve uri in pol, za sestop pa še dve uri.

Mogoče različice brez vodstva:

- po poti skozi Dolski graben se lahko vzpnemo na planino Dol brez uporabe žičnice, za vzpon na Rzenik v tem primeru potrebujemo od štiri do šest ur;
- na planino Dol se lahko pripeljemo z avtomobilom, od tu je le dobra ura hoda na planino Rzenik;
- vrnitev je mogoča prek Velike planine in z gondolsko žičnico v dolino (po poti pristopa) ali pa čez Konja in Presedljaj v dolino.

Gregor Gomišček

01 231 90 23 in 041 678 716

Gorniški klub Gornjesoške doline

sobota, 25. junij 2016

Otmarjeva pot

Pohod ob dnevu državnosti

Otmar Črnilogar se je rodil v Šebreljah na Cerkljanskem. Kmalu po novi maši julija 1957 je bil imenovan za župnijskega upravitelja na Ligu. Leta 1959 je bil poslan v Vipavo, kjer se je posvetil pedagoškemu delu v semenišču. Študiral je na ljubljanski univerzi in leta 1964 diplomiral za profesorja grškega in latinskega jezika s književnostima. Leta 1967 je postal župnijski upravitelj v Podragi pri Vipavi z večjimi obveznostimi v vipavskem semenišču.

V tem obdobju je bilo planinstvo v Vipavi v krizi. Ker je bil sam hribovsko aktiven, je pristal na kandidaturu za funkcijo predsednika društva in bil tudi izvoljen. Uspešno je nekaj let vodil društvo, od PZS je imel podporo edino od predsednika Miha Potočnika, predvojnega skalaša.

Otmarjeva je bila tudi ideja o ureditvi poti mimo desetih cerkva, ki pa so jo načrtali člani PD Vipava šele po njegovi smrti.

Pot poteka iz Podrage preko Socerba v Vrabče, Tabor, Griže, Mahniče do Štjaka nazaj v Podrago. Vse cerkve so iz 14. do 18. stoletja in stojijo na področju Vipavskih brd in Vrheh.

Pot je kondicijsko zahtevna, saj traja v celoti okrog 10 ur. Za nekatere bi pot lahko skrajšali z Vrabč v Štjak, s skupnim povratkom v Podrago.

Dobimo se ob 6. uri pri cerkvi sv. Urbana, 200 m od odcepa za Podrago, na cesti med Vipavo in Podnanosom.

Mitja Šavli

031 325 938

Gorniški klub Karavanke

nedelja, 3. julij 2016

Jerebikovec (1593 m)

Jerebikovec je gora v Julijskih Alpah, ki je obenem tudi najvišji vrh planote Mežakle.

Vzpon bo potekal po lovski stezi do vrha Jerebikovca, ki slovi po lepem razgledu na Julijce in Karavanke. Po južni strani pa se bomo spustili do Zgornje Radovne, kjer bi se ustavili v prijetni kmečki gostilni Psnak. V kolikor se bo možno dogovoriti, bomo obiskali staro Pocarjevo domačijo. To je muzejsko urejena hiša, ki velja za eno najstarejših domačij v TNP.

Zbrali se bomo ob 7. uri pri cerkvi sv. Klemena v Mojstrani (blizu smučišča).

Tura je naporna, pot poteka tudi po brezpotju, zato je potrebna dobra telesna pripravljenost. Imejte dobre čevlje, pohodne palice in lastno oskrbo v nahrbtniku.

V primeru slabega vremena tura odpade. Vsak sam odgovarja za svojo varnost.

Julij Ulčar

04 586 20 11 (sobota od 20. do 21. ure)

sobota, 9. julij 2016

Monte Pisimoni (1880 m)

Med Julijskimi in Karnijskimi Alpami opazno izstopa visoka gora, nanjo krožno vodi označena steza in nudi svojevrsten razgled z zanimivim prečanjem preko celotnega slemena gore. Gorska cesta nas vodi v vasico Ovedasso in severno na stransko cesto do označene steze Alta Via CAI Moggio (423) v smeri borovega gozdička dokaj strmo navzgor, kjer strmina ne popusti vse do vršnega travnatega grebena, ko se svet le odpre in nekoliko položi preko razglednih travnikov na razgledni greben gore Monte Pisimoni.

Dobimo se od 6. uri v Ratečah, na Kompasovem parkirišču, na mejnem prehodu. Od tam se odpeljemo mimo Trbiža, po Kanalski in Železni dolini do kraja Moggio in zatem po daljšem ovinku v vasico Ovedasso.

Tura je zahtevna in naporna, saj moramo premagati približno 1500 višinskih metrov. Opravili bomo krožno pot, za katero bomo potrebovali 8 do 9 ur in je primerna za gornike z dobro kondicijo.

V nahrbtniku naj bo dovolj pijače in hrane, saj ob poti ni oskrbovanih koč. Priporočljive so pohodne palice, dobra obutev, zaščita pred soncem.

V primeru slabe vremenske napovedi tura odpade.

Irma Sterle Erjavc

031 282 401

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 16. julij 2016

Brodenje po reki Zali

Dobimo se na parkirišču pri cerkvi sv. Križa na Rakitni ob 7. uri.

Pot se najprej strmo spusti proti sotočju Zale in Iške. Tu bomo stopili v vodo in dobršen del poti prebredli. Vmes nas čaka še nekaj balvanov, ki jih bo potrebno preplezati in številni slapovi ter tolmoni. Zadnji del je ponovno strm vzpon do izhodišča.

Pot je spolzka, saj poteka po vodi. Priporočamo obutev z dobrim neдрsečim gumijastim podplatom (najbolje trdnim), primerno za v vodo in premagovanje strmin od izhodišča in nazaj ter rezervno suho obutev po koncu brodenja.

Tura je zahtevna, dolga šest do osem ur (odvisno od izbrane variante, ki jo bomo določili na izhodišču).

Rahel dež nas ne bo zmotil, ob obilnih padavinah pa bomo turo odpovedali.

Samo Zupančič

031 611 044

zupancic@siol.net

nedelja, 24. julij 2016

Špik nad Nosom (2531 m)

Špik nad Nosom (italijansko Foronon del Buinz) je 2531 m visok vrh v skupini Montaža, ki skupaj s Špikom nad Špranjo sestavlja enotno gmoto. Oba "Špika" povezuje skoraj vodoravno sleme. Od drugih vrhov v glavnem grebenu ju oddaljuje Škrbina nad Tratico (z vrhovoma Forca de lis Sieris - 2274 m in Forca de la Val - 2352 m). Vzhodno od slednje se dvigujejo trije Nižji vrhi (Cime delle Puertate - 2436 m), ki s svojo severno steno strmo padajo na Škrbino Prednje špranje (Forcella Lavinal dell Orso - 2122 m). Tu se stikata skupini Montaža in Viša.

Dobimo se ob 6. uri na križišču ceste Predel-Trbiž, na odcepu za Nevejsko sedlo (Sella Nevea). Od tam se bomo skupaj odpeljali do planine Pecol in tam se bo naša tura tudi začela.

Tura je zahtevna, zato je potrebna predčasna prijava. Obvezni so zanesljiva obutev, čelada in komplet za samovarovanje. Nekaj opreme imamo na voljo v klubu. S seboj imejte tudi nekaj hrane in dovolj pijače.

Miloš Gabrijelčič

041 664 565

Slovenski gorniški klub Skala

sobota, 30. julij 2016

Jepca (1610 m)

Jepca je sedlo pod vrhom Kepe nad slovensko vasjo Belco in avstrijskim Baškim jezerom (Faaker See). Na njem je nekoč stala Anina koč (Annahütte 1587 m), ki pa je pogorela. Pot do nje vodi s slovenske strani po slikoviti dolini potoka Belca. 26. julija je god sv. Ane, zato se zadnjo soboto v mesecu obhaja žegnanski dan pri ostankih Anine koč. Romarji pohodniki prihajajo iz Slovenije, Avstrije in Italije in ne glede na to, če govorijo slovensko, nemško ali italijansko, se vsi dobro razumejo.

Duhovni vodja poti iz Slovenije bo g. France Urbanija. Na romanje bomo ponesli križ prijateljstva, ki ga prinesejo romarji z avstrijske strani na zadnjo soboto v aprilu in ga predajo Slovencem pri Aljaževem spomeniku. Prijateljsko druženje in pogostitev je med drugim namenjena tudi za zbiranje sredstev za ponovno postavitve Anine koč, ki bo postala simbol dobrih medsosedskih odnosov. Ob 12. uri bo bogoslužje Božje besede s pozdravnimi nagovori v vseh treh jezikih in nastop pevcev ter orkestra alpskih rogov.

Zbrali se bomo na Dovjem pri Aljaževem spomeniku ob 7. uri. Hoje bo za 6 do 7 ur. Pridružite se nam lahko tudi pri žagi na Belci ob 8. uri.

Posebno lepo vabljeni kolesarji, z avstrijske strani jih vedno pride zelo veliko. Odhod kolesarjev bo ob 8.30 izpred Aljaževega spomenika na Dovjem.

Ob lepem vremenu je po prireditvi možen tudi pristop na vrh Kepe. Do Jepce je možno priti tudi po makadamski cesti z avtom.

Franci Jesenik

04 53 33 745

Marjan Perme

031 35 20 46

Gregor Gomišček

041 67 87 16

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

konec julija – začetek avgusta 2016

Štiritisočak v Švici

Podali se bomo na izbrani štiritisočak v Švici.

Termin bomo prilagodili vremenskim razmeram.

Tura je primerna za dobro pripravljene in izkušene gornike, ki obvladajo hojo po ledeniku in hojo po zahtevnih zavarovanih plezalnih poteh.

Nujna oprema: čelada, dereze, cepin, plezalni pas z vponko z matico.

Za vse podrobnosti o izvedbi ture pokličite do 15. julija.

Obvezne so predhodne prijave!

Bogdan Ambrožič

040 847 863

Slovenski gorniški klub Skala

ponedeljek, 1. avgust 2016

Škrlatica (2738 m)

Tradicionalni skalaški izlet. Škrlatica ima za skalaše prav poseben pomen, saj na njenem vrhu stoji skalaški križ. Postavili so ga člani Turistovskega kluba Skala v tridesetih letih prejšnjega stoletja, vendar je bil po drugi svetovni vojni porušen in vržen v prepad. Kopijo izvirnika smo ponovno postavili, kar je zagotovo prispevalo k razvoju pluralnosti mišljenja slovenskih gornikov in planincev. Škrlatico odlikuje tudi zelo lep pogled na okoliške gore, še posebej na Triglav. Zato ni čudno, da je vsak pravi skalaš moral biti vsaj enkrat na leto na njenem vrhu. Ob 11. uri bo na vrhu kratka svečanost ob obletnici blagoslovitve novega križa, ki jo bo vodil triglavski župnik France Urbanija.

Zbrali se bomo ob 5. uri pred Aljaževim domom v Vratih. Od tam se bomo napotili do Bivaka IV, nato pa po lepi zavarovani plezalni poti na vrh. Po vrnitvi z vrha po isti poti bo maša v kapelici sv. Cirila in Metoda v Vratih (približno ob 16. uri).

Hoje je za enajst do trinajst ur in je zelo zahtevna ter naporna. Na vrh se lahko povzpemo le po zavarovani plezalni poti. Priporočamo čelado in komplet za samovarovanje. Mislite tudi na to, da na poti ni nobene možnosti za dodatno pijačo. Telesno slabše pripravljenim, neizkušnim in tistim z vrtoglavo to turo odsvetujemo.

Gregor Gomišček

01 231 90 23 in 041 678 716

Janez Mežan

041 395 001

Slovenski gorniški klub Skala in Gorniški klub dr. Henrik Tuma

petek, 5. avgust 2016

Zaplanja (2520 m)

Ruševine bivše italijanske vojašnice

Ogledali si bomo ruševine bivše italijanske vojašnice na Zaplanji, znane pod imenom Morbegna in se ob ugodnih razmerah povzpeli tudi na Triglav.

V času vlade fašizma so namreč Italijani tik za rapalsko mejo, ki je potekala preko vrha Triglava, postavili veliko vojaško poslopje za obmejno vojaško posadko. Do nje je vodila široka, po nekod v skalo vdolana cesta »mulatjera«, po kateri so se oficirji lahko pripeljali tudi z motocikli. Do vojašnice je bil položen telefonski kabel in zgrajena tovarna žičnica. Po vojni je bila vojašnica opuščena in je začela nezadržno propadati. K temu so prispevali tudi domačini, ki so odnesli vse, kar je bilo še uporabnega, pa seveda moč narave – dež, sneg, led, vetrovi... Gorniški klub dr. Henrik Tuma je že pred časom z Ministrstvom za obrambo, ki je lastnik te ruševine, sklenil najemno pogodbo. Želeli smo in tudi verjeli, da bo na tej lokaciji nekoč zgrajena nova koča, ki bo prevzela del množice gornikov, ki hodijo na Triglav predvsem s primorske strani ter tako zmanjšala v poletni sezoni velik naval na obstoječe koče v okolici Triglava.

Pristop z gorenjske strani je preko prelaza Vršič v dolino Zadnjice. Dobimo se ob 6. uri na odcepu s ceste na Vršič v Zadnjico. Do koče na Doliču je okoli 4 ure hoda po dveh poteh. Ena je udobna in brez nevarnih mest vodi po nekdanji »mulatjeri«. Druga, precej zahtevnejša, pa je zavarovana plezalna pot »čez Komarja«. Od koče na Doliču je do ostankov vojašnice na Zaplanji le še dobro uro hoje. Vračali se bomo po isti poti. Glede na razmere se bo mogoče po označeni poti povzpeti tudi do vrha Triglava (dve uri) in nato v dobri uri sestopiti do koče na Kredarici, kjer bomo prespali.

Tura je primerna za vse z dobro telesno pripravljenostjo in ustrezno opremo. Hoje bo od 10 do 12 ur. Vsi, ki se žele pridružiti, naj pokličejo na spodaj navedeno številko najmanj 2 dni pred turo, če pa želite prespati na Kredarici, pa najmanj 10 dni prej.

Andrej Šarc

031 225 082

Gorniški klub Savinjske doline

sobota, 6. avgust 2016

Lučki dan s turo po mejah Lučke občine - 2. del

V okviru Lučkega dneva organizira Slovenski gorniški klub Skala pohod po mejah Lučke občine. Sledilo bo nadaljevanje lani začetega programa.

Ker bo večina poti potekala po visokogorju, je potrebna primerna obutev in planinska oprema ter hrana za ves dan.

Po povratku s ture se pohodniki pridružimo praznovanju Lučkega dneva na prizoriščih v Lučah.

Podroben opis poti bo 7 dni pred dogodkom objavljen na spletni strani Skale.

Zborna mesto je ob 7. uri v gostilni Pri Lampi (bivši Kmet) v Lučah.

Tonč Žunter

031 333 776

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 13. avgust 2016

Kopitnik (910 m)

Kopitnik je vrh v Zasavskem hribovju.

Tokrat predlagamo potovanje z vlakom in sicer bi se odpravili iz Ljubljane ob 5.50. Na železniški postaji (pod uro pri vhodu) se dobimo ob 5.30.

Točno uro prihoda vlaka v Rimske toplice bomo imeli, ko bo uveljavljen vozni red za naslednje leto. Pokličite vodnika.

Peljali se bomo do postaje Rimske toplice. Nato prečkamo Savinjo po mostu in se pri trgovini TUŠ dobimo ob 7. uri s tistimi, ki se bodo pripeljali z osebnimi vozili. Pot nadaljujemo preko Strežnika proti vrhu Kopitnika.

Pot ni zahtevna, čas pohoda je okoli štiri ure, primerna je za vse. Ne pozabite na pohodne palice.

Martin Janžekovič

031 527 069

Gorniški klub Savinjske doline

nedelja, 14. avgust 2016

Molička peč (1780 m) in Ojstrica (2345 m)

Kot vsako leto se bomo tudi letos ob Velikem Šmarnu udeležili maše pri kapelici na Molički peči.

Kdor bo želel, se lahko povzpne po Kocbekovem grebenu tudi na vrh Ojstrice.

Zborna mesto je ob 7. uri v gostilni Pri Lampi (bivši Kmet) v Lučah.

Tonč Žunter

031 333 776

Gorniški klub Gornjesoške doline

nedelja, 21. avgust 2016

Mangartska planina

Dan bo potekal brez strogo določene ture. Odvijal se bo po lastni izbiri. Vsekakor se bomo povzpeli na katerega od okoliških vrhov. Lahko pa se bo tudi samo poležavalo na Mangrtskem sedlu ali pred našo brunarico.

Dobimo se ob 8.30 pred našo brunarico na Mangartski planini.

V primeru slabega vremena dogajanje odpade.

Dušan Žnidarčič

051 691 928

Benjamin Černe

031 224 114

sobota, 27. avgust 2016

Rutarski Vršič (1699 m)

V Martuljških gorah se najdejo tudi relativno lahko dostopni vzvišeni kotički za vsakogar, ki ima voljo in dovolj moči, da se loti premagovanja slabih tisoč višinskih metrov. Eden takih, nadvse hvaležnih vrhov, z izjemno lego in razglediščem, je prav gotovo Rutarski Vršič, ki je dobil prvi del imena po kraju ob njegovem vznožju, po Gozdu Martuljku, ki so mu nekoč rekli Rute. Na vrhu, med pekočimi koprivami in pokončnimi macesni, se nam odpro obzorja, ob katerih zadrhti še tako razvajeno gorniško srce. Na velikane Martuljških gora, Kukovo špico, Škrnatarico, Široko peč, Ponce, Špik zremo iz nenavadne perspektive, saj se počutimo kot da čepimo v njihovem naročju. Pogled na drugo stran doline pa se ustavi na zelenem svetu Karavank z Voščo in Trupejevim poldnevom skoraj na doseg roke.

Dobimo se ob 6.30 na parkirišču v bližini mostu čez reko Savo Dolinko v Gozd Martuljku.

Pot nas bo vodila po obnovljeni stezi ob Spodnjem Martuljškem slapu na planino Jesenje z Ingotovo brunarico, Finžgarjevo kapelico in spomenikom ponesrečenim planincem. Nato mimo Zgornjega Martuljškega slapu po zahtevni označeni poti (jeklenice) v krnico Za Akom (1340 m) in na vrh. Sestop proti izhodišču bo po slikoviti dolini Belega potoka, mimo slapov Skočnikov.

Hoje s postanki bo približno 7 do 8 ur. Nujna je zanesljiva obutev in pohodne palice. Za pot skozi Martuljško sotesko in zavarovani del se priporoča uporaba čelade.

Andrej Hernec

041 327 845

sobota, 3. september 2016

Češka koča (1542 m)

Dobimo se ob 9. uri na Zgornjem Jezerskem pri bencinski črpalki.

S parkirišča nadaljujemo po makadamski cesti za oznakami »Češka koča, Ledine« in po približno 15 minutah hoje pridemo do tovarne žičnice. Pri žičnici gre pot za spodnjo postajo žičnice v smeri Češke kočice in se sprva zložno in široko vzpenja. V nekaj minutah nas pripelje na večjo jaso. Pot čez to jaso je ponavadi precej blatna, zato previdnost ni odveč. Po 20 minutah hoje pridemo na neizrazit grebenček, kjer je klopca. Nadaljujemo po gozdu in po nadaljnjih 20 minutah pridemo na razpotje, kjer se nam z desne priključi pot od travnika (nižje izhodišče). Nadaljujemo levo in že po nekaj korakih smo na naslednjem razpotju, kjer se nam z desne priključi pot iz Makekove Kočne (sosednja dolina). Iz gozda preidemo na razgledna pobočja, kjer se s pomočjo nekaj jeklenic in lestve vzpenjamo proti Češki koči (Hudičevi klanci). Ta del poti v suhem ni težaven in ne predstavlja večje nevarnosti (večja previdnost je potrebna v poznem jesenskem času, ko so grape poledenele in pozimi, ko je sneg). Pot se nato položi in nas pripelje do Mrzle doline (1500 m), kjer se pogosto zadržuje hladen zrak. Sledi le še dobrih 5 minut dolg zmeren vzpon in smo pri Češki koči na Spodnjih Ravneh.

Celotna tura je dolga približno štiri ure. Za pot potrebujemo pohodne palice in primerno obutev.

Martin Janžekovič

031 527 069

Gorniški klub Gornjesoške doline

nedelja, 4. september 2016

Creta di Collinetta (2238 m)

Prelaz Plockenpass (Pso di Monte Croce Carnico) na meji med Italijo in Avstrijo je izhodišče za najrazličnejše ture. Tokrat si bomo izbrali Creta di Collinetta.

Na goro vodijo tri poti, mi pa se bomo nanjo povzpeli po zelo zahtevni zavarovani plezalni poti Sentiera senza confini (Pot brez meja). Poleg zahtevne ferate si bomo ogledali še okoli 200 m dolg rov in ostanke utrdbe iz 1. svetovne vojne. Sestopili bomo po normalni poti čez travnato sleme do izhodišča.

Dobimo se ob 8.30 na parkirišču na italijanski strani prelaza. Do tja pridemo preko Trbiža, kjer se lahko usmerimo na avtocesto proti Vidmu / Udine. Pri kraju Carnico zapustimo avtocesto in najprej sledimo oznakam proti kraju Tolmezzo, nato pa oznakam za Avstrijo in prelaz Pso di Croce Carnico / Plockenpass.

Hoje je za 5 do 6 ur.

Tura je zelo zahtevna, priporočljiva za gornike, ki so vajeni hoje po zahtevnih feratah. Obvezna oprema so lučka, čelada in komplet za samovarovanje.

Davorin Gaberšček

031 868 031

Gorniški klub Karavanke

sobota, 10. september 2016

Konjski špik (2239 m)

Konjski špik (Monte Cavallo) se dviga nad smučiščem Mokrine na meji med Italijo in Avstrijo.

Zbrali se bomo ob 7. uri na mejnem prehodu v Ratečah.

Odpeljali se bomo skozi Trbiž in naprej do Tablje (Pontebba) in zavili desno proti Mokrinam (Nassfeld). Parkirali bomo pri nekdanji karavli, nekaj sto metrov pod sedlom. Po makadamski cesti bomo šli do planine Kot (Winkel). Od tam sta možni dve smeri. Katero bomo izbrali bo odvisno od razmer in udeležencev.

Višinske razlike je približno 800 m. Pot je primerna za povprečnega pohodnika. Oprema: dobra obutev, pohodne palice, hrana v nahrbtniku, dobra volja. Kava in zdravilo za prebavne težave pa sledita na vrhu.

Vračali se bomo preko smučišča.

Gartner Vinko

040 380 056

Gorniški klub Limberk

sobota, 17. september 2016

Mrzla gora (2203 m)

Vodniška tura

Težko dostopna gora se nahaja na meji z Avstrijo v Kamniških in Savinjskih Alpah. Z vrha je lep razgled proti goram nad Logarsko dolino in na avstrijsko Koroško.

Zberemo se na vhodu v Logarsko dolino ob 6. uri.

Predvideno trajanje ture je 9 ur. Smer pristopa bomo izbrali glede na trenutne vremenske razmere in želje udeležencev.

Tura je primerna za izkušene gornike z dobro kondicijo. Obvezna oprema je čelada, plezalni pas in varovalne vponke.

Zaželjene so predhodne prijave.

Janez Mežan

041 395 001

Gorniški klub Gornjesoške doline

sobota, 24. september 2016

Špik Hude police (2420 m)

Špik Hude police je razgleden vrh v pogorju Zahodnih Julijcev. Leži med Montažem in Višem. Na vrh se bomo povzpeli s planine Pecol po poti za Montaž, kjer na polovici poti skrenemo desno po Ferati Leva.

Pot je zelo izpostavljena, zato je obvezna uporaba čelade in kompleta za samovarovanje. Vrnili se bomo po običajni poti.

Zbrali se bomo ob 7.30 na križišču pri Rabeljskem jezeru.

V primeru slabega vremena tura odpade.

Benjamin Černe

031 224 114

nedelja, 25. september 2016

Četrty skalaški letni triatlon in piknik Skale

Triatlon se bo odvijal na področju Karavank nad Dovjem. Potek triatlona:

- 9.15 start kolesarjev z Dovjega do Hruševske planine,
- 11.00 start vseh s Hruševske planine proti Hruševskemu vrhu,
- 13.00 pričetek piknika za vse,
- 15.00 plezanje v Blažičevi skali.

Zbor gorskih kolesarjev je na parkirišču pri cerkvi na Dovjem ob 9.00. Ob 11. uri se pri planinski (planšarski) koči na Hruševski planini srečamo s tistimi, ki ne bodo kolesarili, temveč bodo šli peš.

Za tiste, ki želijo peš na Hruševski vrh v skupini, je zbor ob 8.30 uri pri kampu na Dovjem, ki leži pri prvem odcepu ceste proti Dovjem z glavne ceste Jesenice-Kranjska Gora. Del poti se bodo nato peljali z avtomobili.

Za tiste, ki bodo prišli le na piknik: piknik je na Spodnjih Ravnah nad Dovjem na rovtu pri Radotu, kjer je tudi odcep poti na Blažičevo skalo. Do sem se pripeljemo po makadamski cesti, ki vodi z Dovjega proti Dovški Babi. Od prvega odcepa ceste na Dovje z glavne ceste Jesenice-Kranjska gora je do rovtva 4,1 km, na vseh križiščih morate zaviti desno.

Na rovtu bo sv. mašo daroval predsednik častnega razsodišča Skale, župnik France Urbanija.

Gregor Gomišček

041 678 716

Marjan Perme

031 352 046

Vladimir Cindro

041 424 868

Gorniški klub Karavanke

sobota, 1. oktober 2016

Rjavca (1789 m)

Tam nekje nad dolino Poden in vasjo Brodi stoji v senci višjih bratov in sester prijazen vrh. Ima vse, kar imajo veliki. Ne, še nekaj več ima – odprt pogled nanje.

Blizu je tudi Sveta peč, gora, na kateri so ljudje iskali zavetje pred Turki.

Dobimo se ob 8. uri na Ljubelju in se podamo na 6 ur dolgo pot, dogodivščinam naproti.

Franci Jesenik

04 53 33 745

nedelja, 2. oktober 2016

Zajavor v grebenu Muzcev (1815 m)

Ko se začne narava umirjati, je čas za obisk manj znanega vrha nad Učjo v grebenu Muzcev. To je edini lažje dostopen hrib v tej malo pravljичni deželi Rezija.

Tura torej ni zahtevna. Le s sedla Boccheta di Zajavor je strmejši travnati vzpon. Glede na jesenski čas ne bo visokih trav in s tem bo tudi korak preglednejši.

Tura bo trajala do 7 ur.

Zberemo se ob 7. uri pred trgovino v vasici Žaga (pri Bovcu) in se odpeljemo po dolini Učje do izhodišča.

Priporočljive so pohodne palice, primerna obleka za jesenski čas in seveda, v nahrbtniku vse razvade za želodec. V primeru slabega vremena tura odpade.

Alojz Gašperčič

031 551 945

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 8. oktober 2016

Bohor (1024 m)

Praznik kozjanskega jabolka

Po šestih letih znova ponujamo pohod v Posavje, na Bohor, in še obisk Podsrede, kjer ravno tedaj poteka prireditev Teden kozjanskega jabolka.

Bohor je pogorje, ki predstavlja južno mejo pokrajine Kozjansko. Poteka v smeri zahod, vzhod. V tem vrstnem redu ga tudi sestavljajo naslednji vrhovi: Hom (614 m), Veliki Javornik (1024 m), Oslica (860 m), Vetrnik (708 m), Brodič (694 m) in Kozjak (625 m).

Od koč na Bohorju, ki je stalno oskrbovana, do najvišjega vrha – Veliki Javornik (1024 m), je uro hoje.

Dobimo se ob 9. uri na parkirišču pred Zdravstvenim domom Senovo. Iz Ljubljane do Senovega je dobra ura vožnje. Avtocesto zapustimo na izvozu za Krško in se nato peljemo po desnem bregu Save skozi Krško, mimo hidroelektrarne Krško do mostu čez Savo, ki pelje v Brestanico in nato v Senovo.

Po turi, ki ni zahtevna, primerna za družine z otroki, trajala bo do 4 ure, se bomo iz Senovega zapeljali v Podsredo, kjer se bomo srečali z dobrotami Kozjanskega in dobrim jabolčnim moštom.

Silvo Klemenčič

041 295 264

sobota, 15. oktober 2016

Debela peč (2014 m)

Vrh se nahaja na robu planote Pokljuka nad planino Lipanca, kjer je lepo razgledišče in nanj vodi dobra pot.

Zbor udeležencev bo na razpotju Mrzli studenec ob 8. uri (prvi kažipot na desni na začetku planote). Dostop do Mrzlega studenca je preko Bleda, Gorij in Zatrnika po asfaltirani cesti na Pokljuko. Od tam se bomo po makadamski cesti peljali naprej mimo kranjske doline do parkirišča Zajavornik. Tu začnemo pohod preko planine Lipanca na Debelo peč. Povratek bomo izvedli preko Brda do Blejske koče, ki se nahaja na planini Lipanca in naprej do parkirišča.

Cilj: Debela peč (2014 m), Brda (2009 m), Blejska koča (1633 m)

Trajanje:

Parkirišče Zajavornik – Planina Lipanca	1 ura
Planina Lipanca – Debela peč	1,5 ure
Debela peč – Brda	45 minut
Brda preko planine Lipanca do izhodišča	1,5 ure

Zahtevnost: celotna pot je tehnično nezahtevna in označena. Ves pohod bo s počitki trajal okvirno 6 ur ali nekaj več.

Potrebujemo primerno obutev, pohodne palice in gamaše. Blejska koča na Lipanci je stalno odprta in dobro oskrbovana. V primeru večjih padavin tura odpade.

Andrej Hude

031 351 536 ali 04 23 12 421

sobota, 22. oktober 2016

Stenica (1091 m) in Kislica - Špičasti vrh (994 m)

Vabimo vas na jesensko krožno potepanje na Stenico in Kislico z izhodiščem v kraju Vitanje.

Avtocesto Ljubljana-Celje zapustimo na odcepu Arja vas in se zapeljemo proti Velenju. Takoj na desni strani pred Pirešico je benciska postaja Logo, kjer se dobimo ob 8. uri in spijemo jutranjo kavico.

Skupaj se nato odpeljemo mimo Dobrne, Nove cerkve do Vitanja. Parkiramo pri gasilskem domu v Vitanju. Poiščemo markirano strmo stezico, ki večkrat preči cesto in nas po 2 urah mimo kapelice Marijina Roka pripelje na vrh Stenice. Po kratkem počitku se po slemenu spustimo do sedla, kjer si ogledamo razvaline gradu Lindek. Prečimo dolinico in se po ostrem skalnatem grebenu povzpnejo na Špičasti vrh z lepim razgledom na celjsko kotlino. Nadaljujem s prečenjem Kislice in se spustimo na kolovoz, ki nas pripelje na travnato sedlo, s katerega se sprehodimo na Kozjek. Čaka nas še spust na cesto za Vitanje.

Po 6-tih urah hoda smo na izhodišču, kjer si lahko ogledamo še vesoljski center Hermana Potočnika ali Goležev in Krajnikov grad v Vitanju. Na povratku se zapeljemo skozi Novo cerkev in Vojnik do avtoceste v Celju.

Na poti ni planinskih potojank, zato nosimo vso hrano in pijačo s seboj v nahrbtniku.

Bojan Okrogar

031 382 295

bojan.okrogar@hotmail.com

Gorniški klub Karavanke

ponedeljek, 31. oktober 2016

Komemoracija na Dovjem, združena s sredogorsko turo v okolici

Ob ugodnem vremenu se povzpneemo (po dogovoru) na kakšen zanimiv vrh v okolici.

Zberemo se ob pokopališču na Dovjem ob 12.00.

S seboj imejte pohodne čevlje in palice. Tura bo zmerno zahtevna (do 5 ur). Koče so zaprte, zato hrano in pijačo prinesite s seboj.

V primeru slabega vremena tura odpade, komemoracija posvečena našim zaslužnim gornikom (Jakob Aljaž, gospodična Copeland, Klement Jug in Stanko Kofler) pa bo v vsakem vremenu.

Zberemo se ob 17.30 pri cerkvi na Dovjem, ob 18.00 bo še sv. maša.

Julij Ulčar

04 586 20 11 (v petek, od 20. do 21. ure).

Gorniški klub Gornjesoške doline

nedelja, 6. november 2016

Vzpon na Sabotin

Tokrat se bomo na Sabotin povzpeli nekoliko drugače. Vzpon bomo pričeli pri kamnitem železniškem mostu in preplezali skalnati srednji steber naravnost proti vrhu. Plezarija ni preveč zahtevna, ponuja pa kar nekaj zadovoljstva in drugačnih pogledov na dolino Soče. Kdor pa se ne bo čutil dovolj pripravljenega, lahko uporabi običajno pot.

Vsekakor se dobimo pri cerkvi sv. Valentina in nadaljujemo po grebenu do vrha in naprej do koč, kjer si bomo ogledali še muzej na prostem. Na izhodišče se bomo vrnili po eni od številnih poti.

Dobimo se ob 8. uri v Solkanu na parkirišču pri mostu čez Sočo.

V primeru slabega vremena vzpon odpade.

Benjamin Černe

031 224 114

Slovenski gorniški klub Skala

petek, 16. december 2016

Tradicionalno predbožično srečanje

Skozi celo leto nas združuje želja po spoznavanju gora, dežel sveta in zanimivih podvigov. Ker smo si v želji po spoznavanju tako zelo podobni, je vsako naše srečanje polno iskric in navdušenja. V tem duhu bo tudi naše prednovoletno srečanje.

Podrobnosti o kraju in uri srečanja bodo objavljene na spletni strani SGK Skala in spletnih straneh gorniških klubov Skale v začetku decembra.

S seboj prinesite veliko dobre volje in ščepec humorja (saj se med dobrimi prijatelji nič ne zameri), da skupaj podoživimo leto, ki mineva in se poveselimo novega, ki prihaja. Predlagamo, da prinesete darilce za srečelov (v vrednosti do 10 €). Tudi brez večerje ne gre. Dogovorili se bomo za meni s primerno ceno.

Prosimo za nujno prijavo udeležbe, vsaj teden dni pred srečanjem na naslov, objavljen na spletnih straneh!

Lep gorniški pozdrav!

Silvo Klemenčič

041 295 264

Marjan Perme

031 352 046

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 24. december 2016

Polnočnica na Nanosu

Vse, ki želite doživeti božično skrivnost v cerkvi sv. Hieronima na Nanosu, vabimo k polnočnici ob 22. uri.

Dobimo se ob 19. uri pri bifeju Nanos na Razdrtem.

Vsi zainteresirani se mi javite na spodaj navedeno številko vsaj tri dni pred turo, da se dogovorimo o podrobnostih.

Glede na razmere so priporočljive pohodne palice, dereze, gamaše in čelna svetilka.

Bogdan Ambrožič

040 847 863

Društvo lednih plezalcev Mlačca Mojstrana in Slovenski gorniški klub Skala

ponedeljek, 26. december 2016

Ogled živih jaslic v ledu

Vabimo vas na ogled živih jaslic v ledu, ki jih že tradicionalno organizira Pavel Skumavc z zagnano ekipo sodelavcev in igralcev. Potekajo v soteski Mlačca v Mojstrani - prav tam, kjer skalaši navadno ledno plezamo.

Predstava traja 45 minut, Mojstrana pa ponuja v tistem času pred predstavo in po njej tudi možnost ogleda drugih stvari kot so slap Peričnik v ledu, Slovenski planinski muzej, vrt Viharnik in ostale prireditve.

Cena za posameznike je 12 EUR, za otroke 8 EUR, za predšolske otroke 2 EUR, skupine nad 10 oseb pa imajo vsako 10. karto brezplačno.

Dobimo se pred Slovenskim planinskim muzejem v Mojstrani ob 18. uri. Potrebna so topla oblačila, po možnosti tudi baterija ali bakla.

Pavel Skumavc

031 677 203

Gregor Gomišček

041 678 716

Klub gorskih kolesarjev Volja

Pri organizaciji gorskokolesarskih tur poskušamo pokriti različna področja v Sloveniji in okolici, ki so manj obiskana, pa toliko bolj zanimiva za kolesarjenje v naravi. Večino tur, ki potekajo kot gorskokolesarski izleti, organizatorji pripravijo na podlagi lastnih idej na podlagi predogledov in poznavanja terena. Izogibamo se ponavljanju tur, saj nudi naša okolica neizmerne možnosti za kolesarjenje, na turah tako spoznamo nove naravne lepote in kulturnozgodovinske znamenitosti.

vladimir.cindro@ijs.si

041 424 868

pecaric.marko@gmail.com

041 254 594

GORSKO-KOLESARSKE TURE V LETU 2016

Predvidevamo, da bomo v letu 2016, podobno kot v preteklih letih, organizirali 8 do 10 tur. Koledar tur bomo objavili na spletni strani KGK Volja <http://www.kgkvolja.si>.

Pri izvedbi tur se kolesarji prilagajamo vremenu nekoliko bolj kot pešci, saj je mokra podlaga na nekaterih terenih neprimerna za vožnjo. Planirane ture bodo zaradi vremenskih razmer omejene na obdobje od februarja do konca novembra. V obdobju, ko so noči daljše – od oktobra do konca aprila pa bomo nadaljevali z organizacijo nočnih tur, za katere se dogovorimo vsak teden posebej.

Načrt dela Gorniškega kluba jadrlnih padalcev za leto 2016

V letu 2016 bomo člani GKJP sodelovali na vseh turah drugih gornških klubov, združenih v Skali in leteli z osvojenih vrhov, če bodo le vremenski pogoji dovoljevali letenje.

Prioriteta udeležbe je na tradicionalnih pohodih (turah) kot so:

- 1. soboto v januarju - tradicionalni novoletni pohod v »Karavanke«;
- 2. februarja - na svečnico, tradicionalno srečanje gornikov na Rožniku;
- 8. februarja na Šmarno goro;
- odvisno od pogojev (mraz), udeležba na zimskem triatlonu v Mojstrani;
- 1. maja na Sv. Višarje;
- 3. soboto v juniju – tradicionalen pohod na Rzenik (letenje z Velike planine);
- 1. avgusta tradicionalna tura na Škrlatico;
- odvisno od vremenskih pogojev, udeležba na jesenskem triatlonu na Dovjem;
- 31. oktobra udeležba na komemoraciji na dovškem pokopališču (letenje z Babe);
- v juliju ali septembru, odvisno od ureditve dokumentacije za vzletno mesto Gradišče pri Višnji Gori, bomo organizirali odprto klubsko tekmovanje »na-skok Gradišča – skok z gradišča 2016«, ki naj bi postala tradicionalna prireditev za vse JP Dolenjske regije;

- tudi udeležba na tradicionalnem »Zelenem izzivu 2016« v organizaciji JP kluba Kimfly je pravi izziv za člane GKJP, udeležba pa del načrta za prihodnje leto;
- v načrtu je tudi organizacija letenja s Stola in to predvidoma 3. soboto v septembru, na dan slovesnosti ob zaprtju koč na Stolu, ko blejski JP klub organizira pohod na Stol in letenje v dolino.

Seveda je ta dokument le okvirni načrt in tako kot je v uvodu že povedano, se bomo člani GKJP udeleževali tur drugih GK v Skali in glede na vremenske pogoje tudi leteli z osvojenih vrhov.

Janez Kocjan - Janko

031 333 042

jankoc@yahoo.com

Navodilo za izpolnjevanje zahteve za namenitev dela dohodnine za donacije Slovenskemu gorniškemu klubu Skala

V skladu s 142. členom Zakona o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08,78/08) lahko davčni zavezanec rezident zahteva, da se do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov. Davčni zavezanec lahko posameznemu upravičencu nameni 0,1%, 0,2%, 0,3%, 0,4% ali 0,5% dohodnine, seštevek vseh pa ne more presegati 0,5% dohodnine.

Davčni zavezanec lahko da zahtevo za namenitev kadar koli prek sistema eDavki na spletni stani <http://edavki.durs.si>, pisno ali ustno na zapisnik pri davčnem organu.

----- Vzorec obrazca -----

PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU:

(ime in priimek davčnega zavezanca)

(podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka)

(poštna številka, ime pošte)

Davčna številka

--	--	--	--	--	--	--	--

(pristojni davčni urad, izpostava)

ZAHTEVA za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca	Odstotek (%)
Slovenski gorniški klub Skala – zveza gorniških klubov	94156590	0,5

SLOVENSKI GORNIŠKI KLUB SKALA -
zveza gorniških klubov

*e-pošta: info@sgk-skala.si
www.sgk-skala.si*

PRISTOPNA IZJAVA

(izjavo izpolnite in jo pošljite na izbrani klub)

Ime in priimek:

Naslov stalnega bivališča:

Elektronski naslov:

Telefon:

Datum in kraj rojstva:

Dovoljujem zbiranje, hranjenje in uporabo v prijavi navedenih osebnih podatkov za namena delovanja gorniškega kluba in SGK Skala v skladu z Zakonom o varovanju osebnih podatkov.

Postati želim član kluba (ustrezno prekržaj):

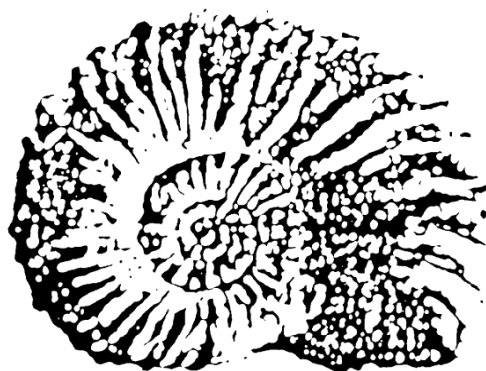
☐ Gorniški klub dr. Henrik Tuma	☐ Gorniški klub Savinjske doline
☐ Gorniški klub Karavanke	☐ Gorniški klub Limberk
☐ Gorniški klub Gornjesoške doline	☐ Gorniški klub Jakob Aljaž
☐ Klub gorskih kolesarjev Volja	☐ Turni klub Gora
☐ Gorniški klub jadralnih padalcev	

Izjavljam, da soglašam s spodaj navedenimi načeli in cilji gorništvu in da jih bom podpiral po najboljših močeh:

Gojili bomo slovensko gorniško izročilo v duhu vrednot in tradicije Turistovskega kluba Skala (T.K. Skala) ter:

- uresničevali gorniške dejavnosti, interese, programe in cilje,
- skrbeli za razvoj gorništvu in oblikovali za to potrebne programe,
- sodelovali pri načrtovanju, izgradnji in vzdrževanju gorniških objektov,
- načrtovali in uresničevali gorniške projekte in prireditve,
- sodelovali v prostorskem načrtovanju in uporabi prostora v gorah in gorskih dolinah,
- vzgajali in izobraževali, zlasti mladino, za:
- varnost v gorah na vseh področjih dejavnosti,
- varovanje in prijazen odnos do gorske narave, naravne in kulturne dediščine,
- življenje in preživetje v naravi,
- nadaljevali slovensko gorniško izročilo in krepili spoštovanje gorniških vrednot, še posebno:
- pomoč in tovarištvo,
- ljubezen do domovine in utrjevanje slovenske narodne zavesti,
- kulturo gorništvu,
- poglobljali razumevanje pomena in poslanstva gorništvu ter povezanosti z naravo za fizični in duhovni razvoj posameznika po načelu »zdrav duh v zdravem telesu«.

Kraj, datum in podpis:

VODNIKI

SIDARTA

ANNAPURNA

Vaš partner v steni

Krakovski nasip 4,1000 LJUBLJANA
01 - 426 34 28 info@annapurna.si

INO BREŽICE D.O.O.
Krška vas, 34/B
8262 Krška vas
Slovenija, EU

Tel.: +386 (0) 7 49 59 233
Fax: +386 (0) 7 49 59 151
ino@inobrezice.si

www.inobrezice.com

KOMUNALNI MULČERJI NA ROKI
v kombinaciji z mulčerjem EURO

Delovni položaj + 90° do - 65°

MULČERJI EURO MINI
za vzdrževanje zelenih površin na
komunalnem in kmetijskem področju.

ino Rezervni deli

ino Servis

ROTOR Z DVOSPIRALNO • enakomerna obremenitev rotorja po celi dolžini
• večja hitrost mulčenja
NAMESTITVIJO • manjša potrebna moč traktorja
• manjši stroški vzdrževanja
DELOVNIH TELES • manjša poraba energije do 24 %

Dobrodošli pri vašem partnerju za zaščito in varnost.

Avtomobilska, domska, nezgodna
zavarovanja ter optimalne rešitve
za mala in srednja podjetja.

ERGO

Zavarovati pomeni razumeti.

www.ergo.si

www.naklofengel.si

Naklofen gel vsebuje dicitlamonijev diklofenakat.

- NANESI gel.**
- BRIŠI bolečino.**
- GIBAJ se naprej.**

Naklofen[®] gel
Protj bolečinam
v mišicah in sklepih.

www.krka.si

Pred uporabo natančno preberite navodilo! O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali s farmacevtom.

